

ZEDIGE BADMEESTERS EN ALERTE REDDERS

Wenduine: Park, Paravent, strand en groep zwemmers in zee met reddersboot op kop.

STRANDREDDERS GROOT DE HAAN

VAN PRIL BEGIN TOT OP HEDEN

De tijd

- dat baden in zeewater, - zeg maar een kuur volgen -, al dan niet binnenshuis en verwarmd, plots het niet te misprijzen medicament werd tegen allerlei ziektes, de cholera op kop.
Dr Louis Verhaeghe uit Oostende met proefschrift aan Univ. Leuven was er in 1841 de grote verdediger van, promotor zou men nu zeggen. De man heeft er zelfs een straatnaam aan overgehouden in Oostende.
- dat beweging en sport beoefenen, - zwemmen o.a.-, ook heel gezond bleek in tegenstelling tot wat de kerk voorhield en dit alles maar afwees als onfatsoenlijk, uitgaand van de lagere instincten en driften van de mens.
- dat men voor de duur van 2 maanden - juli & augustus - vrouw, kinderen en vele attributen naar zee stuurde, samen met hun horen-zien-en-zwijgend personeel dat in de kelder verdieping mocht huizen.
- of dat men op hotel kwam voor enkele weken, met eigen dure automobiel én met chauffeur.
- en.. dat de badgasten vooral geen zonnebaden namen om hun witte huid te kunnen bewaren.
(Bronskleurige huid was voorbehouden voor de landarbeiders op de buiten. .)
- Van de zedige badpakken in en buiten de badkarren tot het naaktstrand bij onze burens.
Of zoals iemand - een heemkundige - het onlangs verwoordde: “ vroeger moest je aan zee een stuk textiel verschuiven om een blote bil te zien, nu moet je een blote bil verschuiven om wat textiel te zien”.

Maar veilig baden primeert. Preventief inlichten of vermanen.

Bij de pinken zijn als het moet !

Baden in den beginne ??

In de oertijd ??

Er zal wel altijd een verschil geweest zijn tussen het baden in zee en het baden in een bad- of Kuurhuis.

In Indië kende men al badhuizen rond 2500 voor Xs en hoopte men, via de waterbeleving in contact te komen met het bovennatuurlijke. Wat op vandaag in de Ganges ook mag gebeuren.. De oude Grieken kenden al de badhuizen, ("Therme") en kuuroorden, de rijke Romeinen namen hun gewoonten gretig over, meer zelfs, het werden daar luxe badhuizen. (Baya). Door documenten en archeologische vondsten kan men zich ergens een beeld vormen hoe het er daar aan toe ging. Denk maar aan Efeze (Turkije - 3.500 jaar oud en het Varius-Badhuys) en aan Pompei, (Italië, uitbarsting Vesuvius) waar de archeologische opgravingen liefst drie grote badhuizen aantoonde. Blijkt dat baden er enkel voor de mannen was én betalend. Ook een slaaf meenemen om je kledij te doen bewaken tegen diefstal.. was erg gebruikelijk.

<http://www.romeinspompeii.net/thermen.html>

De christenen waren er dan weer niet voor te vinden, wegens uiting van ijdelheid en bekoring tot toegeving aan menselijke driften. De orthodoxe joden vonden het normaal dat vrouwen zich door onderdompeling reinigden na hun menstruatie en zagen daarin een vorm van spirituele herbronning (Mikweh). De mohammedanen (Islam) noemden hun badhuizen de "Ham-mans", die een combinatie werden van baden en zweet- en stoombaden .

Japanners maken gebruik van de vele warme bronnen in hun land.. Het hoort bij hun cultuur rond reiniging en harmonie met de natuur.

Bij de meeste culturen werd er enkel privé gemengd gebaad (M/V). Reglementen waren er meestal wel.

Voor onze streken (kust) mag men aannemen dat er pas na 1850 een echte belangstelling ontstond tot het baden in zee, of laten we zeggen "baden in zeewater"..

Voorheen waren er wel mogelijkheden gecreëerd, maar die waren eerder gering.

Het is pas in de tweede helft van de XIX ° eeuw dat het toerisme aan de Belgische kust, in de ene gemeente al vroeger dan in de andere, begon te "bloeien"

Baden in zee ??

Men beseft wel dat er altijd in zee zal gebaad geweest zijn, moeilijk dus om er een begindatum

op te kleven. Want kijk, in 1410 was er al in Blankenberge een verordening uitgaand van het magistraat. GALJAARD schrijft daarover het volgende : *"In 1410 maakt de magistraat van Blankenberge bij het 'Clippen van de Clocke' bekend dat het verboden was op zon- en feest-dagen in zee te baden. Men baadde, naar het voorbeeld van de oude Grieken, in geen ander badkostuum dan dat wat men bij zijn geboorte van de lieve God te geschenke had gekregen. De straf waarmee de overtredders werden bedreigd: " ende de sullen verburen hunne cleederen, buten 't linwaad ofte andere stricte effecten 't welcke van node syn". Een dergelijke lichte straf mistte ook zijn doel. In 1437 werden dan ook strengere straffen uitgevaardigd.* Galjaard weet ook dat Jossine Haroens in 1449 voor drie maanden uit haar schependom werd verbannen : *" aangesien deselve Jossien Haroens op twee diversche stonden sich vervoordert hadde te wasschen in de zee, ende zich te vertonene in een onbetameliche maniere van cleederen die geene cleederen en waren soot behouft volgens ordinancie van burghemeesters en scepenen."*

Waren er in Blankenberge ook uitzonderingen ? BILE haalt er één aan: " In 1510 bracht een delegatie van Brugse boogschutters een bezoek aan hun collega's van de St. Sebastiaansgilde te Blankenberge. Na dit bezoek wensten de Bruggelingen zich eerst te verfrissen. Een duik in zee lag voor de hand. Doch het was zondag en het reglement bepaalde, zoals hoger reeds vermeld, dat baden in zee op zondag verboden was. De Brugse delegatie dreigde ontstemd Blankenberge te verlaten, tot de burgemeester en de schepenen besloten dat die ordinantie voor vreemdelingen niet van tel was. Deze uitzonderingsregel is dan later weer ongedaan gemaakt.

Oostende : Engelsen nemen het voortouw !

In 1782 had de Schot Charles GROSETT een idee om het zeebaden, dat in Engeland al een gewoonte was, ook aan onze kust, meer bepaald in Oostende, te laten gedijen. Daar verbleven immers veel Engelse families wat de hoop op succes deed stijgen. Hun lievelingsplaats was het Klein Strand, dat er vuil en smerig bij lag (wrak-hout, afval, enz.), en dat door de Oostendenaars de "Vuylpotshaven" werd genoemd en kon bereikt worden langs het "Ulepoortje", over een kleine brug. Dat belette deze Engelsen niet om veel pret te beleven in het zoute zeewater.

Meer en meer mensen lieten zich daardoor beïnvloeden om ook deze nieuwe gezondheidskuur uit te proberen..

Op 27 juli 1782 diende Grosett bij het Centraal Bestuur te Brussel een rekwes in tot het bekomen van een exclusief octrooi voor de duur van 15 jaar.. Verzoek waarop hij nooit, niettegenstaande Oostende zijn idee steunde, een antwoord van de toen bevoegde Oostenrijkse administraties kreeg.

Het paste toen helemaal niet in de lokale - militaire- toestanden en hij eiste ook wederdienst van de militairen. *“Hij had het zichzelf dus wat moeilijk gemaakt”*. Het jaar daarop zag hij het niet meer zitten.

Hij had te kiezen tussen twee uitbatingvormen die op de Engelse kust succes kenden, ofwel het invoeren van een badwagendienst op het strand bestemd voor het nemen van baden in open lucht, ofwel het bouwen van een badhuis bij het strand waarin koude of warme baden konden genomen worden.

Uitgaande van de vaststelling dat het nemen van zeebaden op het strand niet zonder levensgevaar was en dat zieken het dikwijls niet aandurfd en om doktersvoorschriften tot het nemen van zeebaden op te volgen, ging zijn voorkeur uit naar het oprichten van een badhuis waarin het ganse jaar door in alle veiligheid kon gebaad worden.

Het is in deze omstandigheden dat een Engels hotelier, William HESKETH, interesse ging betonen voor het badleven in die stad. Hij diende een alternatief plan in voor het project Grosett, nl. het plaatsen van badwagens op het strand dat bij de Staten van Vlaanderen, noch bij de militaire vestingbouw op enig verzet kon stuiten en voor hem persoonlijk een geringere financiële inbreng zou vergen dan bij het plan Grosett . Met toelating van de magistratuur en Jozef II bracht hij, na het plaatsen van een tent om zich om te kleden, ook zijn eerste badkar op het Klein Strand. Het was dus een Brit die dan wel in 1783 voor zijn eigen comfort - en later ook voor de eerste baders - een badcabine aan wal mocht brengen.. Zijn idee had hij aangepast aan de vereisten en de mogelijkheden die er toen waren én konden en dus kreeg hij tegenwind noch weerwerk te verduren

Bij dekreet van 21 juni 1784 - een jaar later - werd hem toegestaan daarbij ook een drankgelegenheden (tent) uit te baten want de toenmalige baders in zijn cabine hadden ook altijd dorst en kleine honger. .

Hesketh was zeekapitein, later herbergier en hotelier tussen zijn vaarten door. Hij verbleef maar een vijftal jaren in Oostende, (was van 1781 tot 1786 poorter van de stad - ancien regime, weet je wel -) maar mag toch de pionier genoemd worden van deze vorm van badexploitatie die 150 jaar lang de spil zou blijven van het badplaatstoerisme aan de Vlaamse kust .

Oostende met zeehaven is altijd de stad aan zee geweest en had af en toe ook af te rekenen met het onstuimige zeewater. Was sinds 1781 (Oostenrijkers) door Jozef II, samen met Nieuwpoort als enige Europese vrijhavens uitgeroepen. Dus waren alle nationaliteiten er welkom, zeker ook de Engelsen en dat zou de daaropvolgende eeuw een gunstige invloed blijven kennen.

Vanhove zegt: *“De eerste badcabine op het strand te Oostende verrees in 1784. Het feit dat een Brit hiermee begon moet in verband gebracht worden met de opkomst van zeebaden in Engeland omstreeks het midden van de 18^e eeuw. Toen de eerste tent te Oostende het licht zag waren er in Engeland reeds enkele kleine badplaatsen tot ontwikkeling gekomen. Een diepere oorzaak schuilt evenwel in de politieke toestand. Tijdens het bewind van Jozef II, toen de Schelde gesloten was en Oostende de enige toegankelijke haven was om schepen van alle nationaliteiten te ontvangen. Hierdoor werd Oostende de invalspoort voor de Britse zakenlui. Men kon spoedig gewagen van een Britse nederzetting met eigen kerk, drinkgelegenheden, theater, en gewoonten inzake het zeebaden .”*

Bognor (UK - tussen Brighton en Portsmouth)

Tijdens de Franse overheersing werd aan de burgers, verbod opgelegd om de zeedijk of het strand te betreden, en was het zeebaden aan banden gelegd. De belangstelling werd terug gewekt tijdens het Hollands bewind. Engelsen die zich hier opnieuw hadden gevestigd, maakten propaganda voor het zeebaden in Oostende. Met die opflakking kwamen de toeristen

terug naar de stad en verschenen ook de badkarren weer op het strand.

AU COQ-SUR-MER — HALLALI SUR L'EAU
La petite se défend, oui — mais mollement !
Et cependant l'attaque est vive ! Que voulez-vous ! moins on est de fous,
plus on rit !

Gezien men, vanaf 1838, Oostende met de trein kon bereiken kwamen meer en meer toeristen af en nam het baden grote proporties aan zodanig dat, om de veiligheid te waarborgen er badmeesters werden aangesteld die als voornaamste taak hadden de baders in zee te begeleiden om hen een eerste maal onder te dompelen.

Het baden was toegelaten van 07 uur tot 19 uur, maar de grootste drukte situeerde zich tussen 11 en 12 uur. Het was onmogelijk langer op het strand te vertoeven want 's avonds gingen de poorten van de stad dicht en was het bijgevolg niet meer mogelijk het logement op te zoeken, logement dat diende gezocht in herbergen of bij de gewone burgers die tijdens de zomermaanden wat geld bij verdienden.

Oostende kreeg dus zijn spoorweg (1838) van uit Brussel via Gent en Brugge, maar ook zijn maalboot (1846) naar Engeland.

Bij FOUTRY vindt men het volgende: “ En de weg van Brussel naar hier was lang en lastig. Vooral de zomers moest dit in de brandende zon en langs stofferige wegen een echte marteling zijn om tot aan de kust te geraken. In die dagen reed men nog volop met de postwagens “ van Gend”

LES BAINS DE MER

D'OSTENDE,

LEURS EFFETS PHYSIOLOGIQUES

ET

THERAPEUTIQUES,

PAR LE DOCTEUR VERHAEGHE,
CHIRURGIEN DU HOSPITAL CIVIL D'OSTENDE, MEMBRE CORRESPONDANT
DE LA SOCIÉTÉ MÉDICALE-PHYSIOLOGIQUE DE BRUXELLES.

OSTENDE,

J. ELLEBOUDT, IMPRIMEUR-LIBRAIRE-RELIEUR,
RUE DE L'ÉGLISE, N° 3.

1848.

Titelpagina van 'Les Bains de mer d'Ostende', waarmee Verhaeghe de thalassotherapie in België op de kaart zette (Verhaeghe, 1843).

Hij bedoelt dus wel degelijk de periode voor 1835, meer bepaald 1831, net na de Belgische onafhankelijkheid. Eigenlijk waren het ook enkel de gegoede klassen, de welstellende burgers of de adel die bij ons de badsteden in de beginperiode frequenteerden....

In 1842 telde de stad Oostende reeds 35.000 bezoekers.

Wenduynne
Au Bain - La Ronde

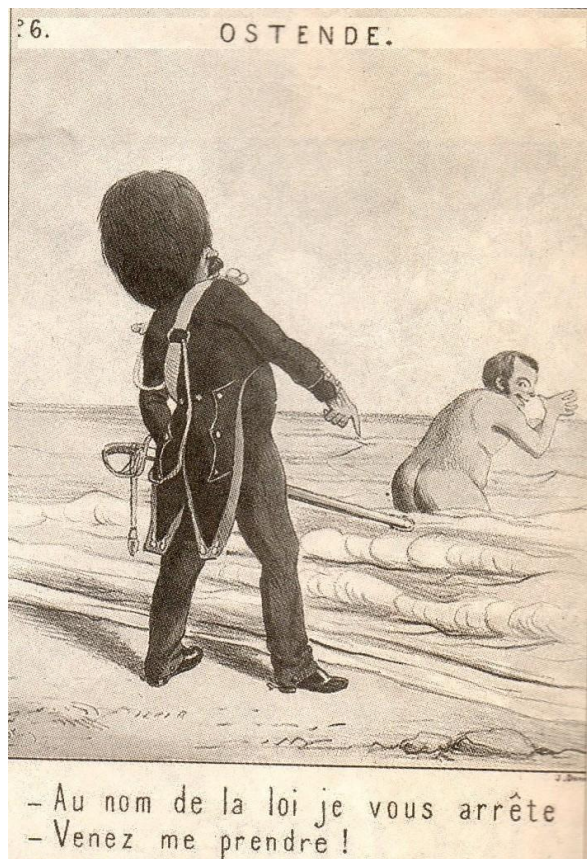

Baden in Adamskostuum ?

In 1841 werd te Oostende een gemeentelijk reglement uitgevaardigd waarbij het verboden was naakt te baden en werden de heren verplicht een gekleurde wollen zwembroek te dragen opgehouden aan de schouders, de dames een wollen badkleed of badhemd.

Tot in de helft van de jaren 1800 was, aan de rand van Oostende, (strand vanaf Parijsstraat tot Mariakerke) het naaktbaden daar zeer gewoon.

Voorals Duitsers waren overtuigd van het kuurvoorschrift van hun dokters waarbij ook gesteld werd dat baden in zee zonder kleren aan veel gezonder en hygiënischer is. Maar de geestelijkheid in Brugge en de puriteinse Oostendenaars zagen dit met lede ogen aan.

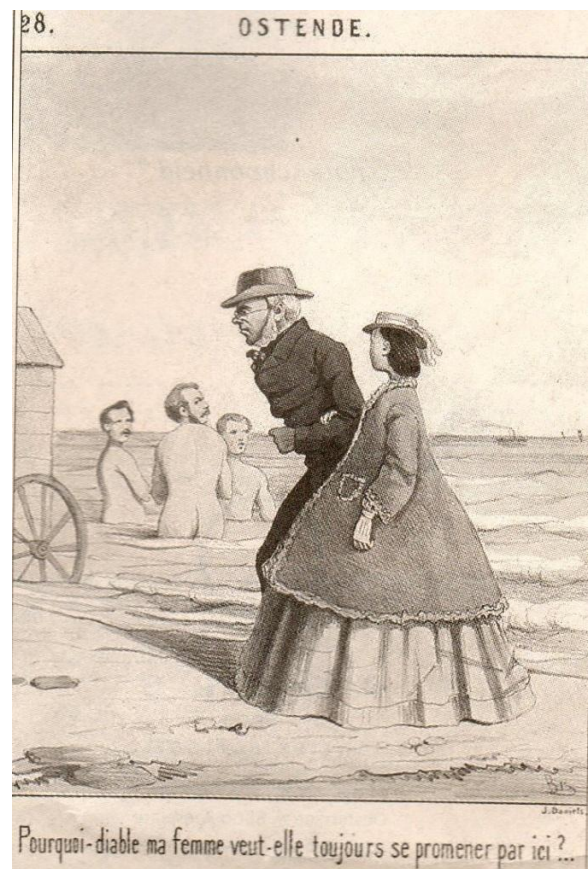
in Temeer omdat er in de Oostendse winkels ook spotkaarten te koop (zie hierbij: 1860 - litho's van Oostendenaar Dubar - anagram Brand – afgekort BR.) werden aangeboden, toentertijd een echte publiciteit voor dit onzedig gebeuren. Het zette namelijk ook de jonge werkjongens aan hetzelfde te doen na hun dagtaak. Tenslotte kon het zich op deze manier in zee verfrissen ook de vromen bekoren...

In 1870 werd nog enkel het baden in zwempak toegestaan, waarvan “het” model te zien was in het Oostends politiekantoor...

Wat een reactie kreeg in Le Journal de Bruges” : de journalist van dienst vond dat de politie andere taken te doen had dan op naaktbaders te jagen en model-zwembroeken tentoon te spreiden. Dit gebod deed veel buitenlandse badgasten beslissen niet langer naar Oostende te komen.

Naaktbaden of niet, het heeft de gemoederen nooit onberoerd gelaten.

In 1986 lanceerde de handelarenvereniging “Wenduine Service “ bij wijze van vroeger 1 aprilgrap dat de monokini het daarop volgend seizoen op het Wenduine strand zou kunnen. Zelfs de nationale pers liet zich strikken.

In 1992 ijverde in Blankenberge de liberale schepen Serge Baert voor een afgebakende naturisten zone. Die er niet kwam....

Op 1 juli 2001 werd te Bredene, tegen de grens met De Haan aan, **het eerste naaktstrand** van 1,7 Km geopend. Bij evaluatie 15 jaar later boekte men bij mooie dagen 500 tot 700 toeristen die dat taboe doorbraken. Alhoewel men er niet verplicht uit de kleren moet.

Men sprak zelfs van uitbreiding van dat naaktstrand, liefst naar De Haan (Vosseslag) toe, maar deze badplaats is zeker geen vragende partij.

(uittreksel Omer Vilain in De Zeewacht)

Rond 1880 was er op Harendijke.....

op de uiterste grens met Blankenberge al een **Staatsreddingsdienst** die zou moeten operationeel geweest zijn. Het was eigenlijk een houten barak die eerder aan een atelier voor sloopwerk deed denken. Was ook op de plaats gelegen waar de platbodemschepen van de vissersrij strandden. (niet verwarren met de “Bagatelle, die wat verder richting Wenduine te vinden was.) Dank zij een schilderij, gepenseeld door schilder

Jules Gadeyne, broer van Maria, de uitbaatster van haar kunstenaarskroeg, de “Belle Vue”, vlak naast de reddingsloods, kregen we lucht van het bestaan er van. Eric Lepeer (+), auteur van het boek “Vin Dune aan de Zee” (1974) geeft het kunstwerkje mee op pag. 258. Staat onder de rubriek “Kunst en Koning binnengaats”

Er bestaat nog een dergelijke kaart in dezelfde

reeks -zelfde uitgever - met de pauzerende bemanning in de boot op zee, klaar om naar een luchtballon te roeien die verderop dreigt in zee te storten. Bij het uitvergrooten komt de destijdse “photoshop” aan het licht

Zie ook Pag16.

Als de afstand te groot is en daardoor de redding niet echt nabij..

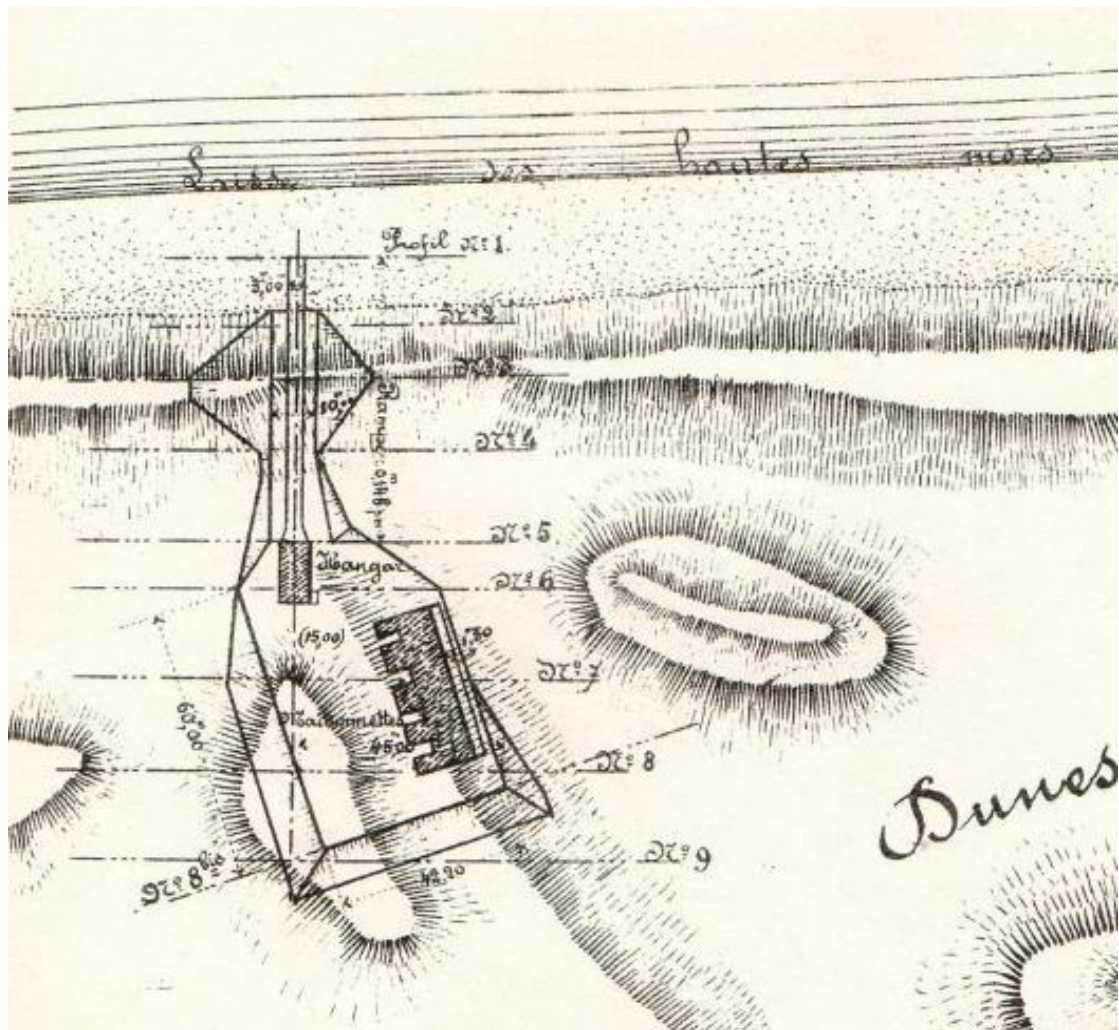
In “ Echo d’Ostende “ leest men op 29-03-1883 volgende suggestie :
 “ Les accidents occasionnés par la dernière tempête, ont ramené l’attention sur les moyens à employer pour sauver nos pauvres pêcheurs qui, presque toujours, périssent en vue de la côte, sous les yeux de leurs malheureux parents, impuissants à leur porter secours. On a remarqué que beaucoup de sinistres maritimes ont lieu entre Blankenberghe et Ostende, surtout sur le territoire de Clemskerke.

On en a conclu qu’il était urgent de créer entre ces deux points de la côte, éloignés de plus de quatre lieues, une station de sauvetage. La dépense d’un canot et d’un hangar pour s’abriter serait insignifiante: quelques mille francs: Pour le personnel, il s’agirait seulement d’avoir là une brigade de douaniers-matelots, comme celles qui existent déjà sur certains points du littoral, où il y a des postes de douane qui ont la double mission d’empêcher la fraude et de surveiller les embarcations Le service de la douane est tout d’observation et peut parfaitement être combiné avec celui du sauvetage.

Ce serait à Clemskerke, à l’endroit dit Le Coq, qu’il pourrait être efficacement établi, les secours d’Ostende et de Blankenberghe arrivant toujours trop tard sur ce point, qui en est trop éloigné. Ce objet est urgent, il a acquis, ces jours derniers, une trop grande importance pour ne pas attirer la plus sérieuse attention. Certes la bienfaisance publique est inépuisable, elle vient encore d’en donner la preuve.

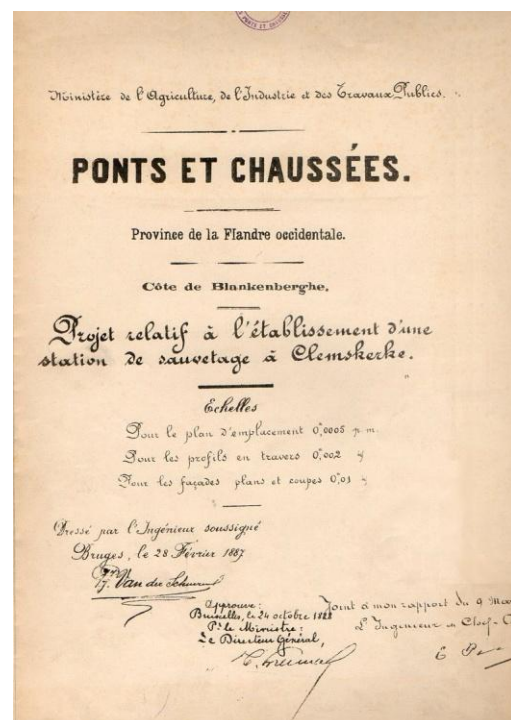
Mais la mer l’est aussi, et il vaut mieux prévenir le mal que d’avoir à le réparer.”

→ origineel bij de Hr. Edwin Vandenberghe.

Het zou een soort kazerne worden voor douaniers - matrozen - redders.

Zijn de loods en de boot enkel op plannen en bestekken blijven bestaan ?? De “Kommiezekoten” kwamen er wel en hielden lang stand (jaren 1980), zelfs niet meer in die functie zijnde.

Zo maar ??

Grote vraag is: **van wie is het strand en het zoute water van de zee** ? Eens men dat weet komt de volgende vraag: onder welke voorwaarden mag men van de eigenaar er gebruik van maken ? Intussen vraagt men zich af welke reglementen er zoal zijn en door wie die werden uitgedokterd.. Hoe en waarom en wanneer ?

De staat is de eigenaar van wat men nu de recreatieve stranden zou noemen en kijkt toe of grijpt in op de aan de besturen van de badplaatsen gegeven concessies.

Sinds 1976 is de badendienst een zuiver communale aangelegenheid geworden, dit wil zeggen dat alles geregeld wordt door de gemeente. Voordien bestonden er ook private maatschappijen die de hele handel pachtten van de gemeente. Nu bestaan die niet meer. De oorzaken daarvan waren o.a. dat deze “ondernemers” het financieel niet meer konden bouwwerken en anderzijds dat de gemeente liever zelf alle touwtjes en verantwoordelijkheden in handen hield om zo een beter overzicht (en betere controle) te hebben op het gebeuren. De gemeenten bakenen de plaatsen af waar er mag gebaad worden, wanneer en wat er toelaatbaar geacht wordt. De gemeentelijke zeebadendienst poogt het gehele gebeuren en toestanden rond het zeebaden onder controle te houden. Het wordt voor ieder badseizoen een niet te onderschatten klus. Alles moet geregeld worden zodat tijdens de zomervakanties alles op en rond het strand op wieltjes loopt, iets wat de verwende toerist altijd heel normaal zal vinden. Vooreerst dienen er het nodige aantal redders voorzien te worden voor een veilig verloop bij het baden. Deze reddingsdienst moet ook over het nodige bedrijfszeker reddingsmateriaal beschikken en ook hier zijn er bepalingen rond inwendige orde. Na verloop van tijd werd de noodzaak geopperd om dit op intercommunaal vlak te organiseren. De Haan was een van de laatste badplaatsen (met *Wenduine*) om hierbij aan te sluiten. De jongste jaren wordt met aandrang gevraagd om ook redders op het strand te zien tijdens de verlengde weekends en feesten in het voor – en najaar. (niettegenstaande de temperatuur van het water minder aantrekkelijk is ..)

Op elk strand zijn er bemande en goed uitgeruste Rode Kruishulpposten (een of meerdere) aanwezig. Er wordt ook een omroepstelsel voorzien om mededelingen af te kondigen.

***Wat maakt het strandleven en de strandvakantie zo aangenaam en zo comfortabel ?
Ook daar zorgt de badendienst van de gemeente voor.***

Die dienst regelt

- de standplaatsen en het uitbatingrecht van “de baigneurs “, de families die zich al decennia bezig houden met het verhuren van een ligstoel of -zetel, prettig in de zon en uit de wind achter een “paravang” ofte strandzeil.
- Waar en tijdens welke periode de strandcabines er komen en door de eigenaars verhuurd kunnen worden.
- Wie de WC’s open en zuiver houdt. Er zijn op het strand douches voorzien.
- De zones voor zeilwagens, vliegers en surfers, paarden, (- 50 jaar terug waren er nog de ezeltjes met hun “ezelstation” en drop off bestond toen ook al ... , de fotografen die ook voor een vergunning betaalden, de attractie van een zeetochtje met een amfibiewagen -)
- en niet te vergeten de leurers op strand en dijk met “Boules de Berlin”, ijsjes of gewone frisdranken.
- vooral de “strandbars” kennen nu een niet te stuiten succes

Zo houdt de gemeente via deze dienst het volledige strandgebeuren onder toezicht. Om dit allemaal tijdig en afgemeten in orde te krijgen is er voor die korte periode (2 zomermaanden) een administratieve dienst met mensen die deel uitmaken van andere gemeentelijke administraties.

Bronnen : <http://www.deplate.be/system/files/tijdschriften-per-uitgave/1986-4.pdf> pag.(86)-99 e v.
Galjaard ; Bille; Vanhove; Marc Constandt, “De Strandredder” nr. 43 april 1982

Er is een keuze gemaakt uit de vele foto’s die met dank in bruikleen werden aangeboden. Het was niet meer mogelijk na te gaan of er op sommige nog copyright rustte. Belanghebbenden kunnen zich alsnog melden. Met speciale dank aan Mevrouw Christiane Knudde en de heer François Knudde (archief Florent Knudde) om het ter beschikking stellen van hun uitgebreide collectie foto’s en krantenberichten !

De badkarren (met ijzeren brede wielen) werden door sterke Brabantse paarden tot een tiental meter ver in het water getrokken met de toegangsdeur aan zeezijde. (Ongeveer een halve meter diep..). De gasten konden zich in die karren omkleeden om dan via een trapje in het water te stappen en zich te verlustigen in het frisse nat. Dat onder toezicht van de “sauveteur”- de badmeester -van wie verondersteld werd dat hij kon zwemmen. Na het bad krom men terug de badkar in, droogde men zich af en kleepte men zich terug aan. Omdat er geen zoutwater in de oren zou terechtkomen, - wat fataal zou kunnen aflopen - werd het dragen van een hoofddoek ten zeerste aanbevolen. Andere aanbeveling: niet langer baden dan acht tot tien minuten, maximum tot twintig minuten voor wie in zeer goede gezondheid verkeerd.

Het kon als een ritueel bekeken worden: tijdens het baden liefst in beweging blijven, met de rug naar de aanstormende golven, wat een degelijke rugmassage waar maakte.

“Eens uit het water dient men zich onmiddellijk af te drogen, een glas Madeira of Malaga te drinken en tot slot een fikse wandeling te maken om ook de bloedsomloop op peil te houden.”

Van gehucht naar riante badplaats Vissersdorp wordt familiebadplaats

Het is moeilijk een datum te kleven van wanneer men een gemeente als badplaats kon aanbevelen. Een jaartal is niet dat jaar waarin men daar begon te baden, maar wel wanneer de badplaats tot bloei komt en het baden belangrijk wordt.

**De eerste vier badplaatsen die tot ontwikkeling kwamen waren in deze volgorde:
Oostende, Blankenberge, Heist en Nieuwpoort.**

De tweede badplaats die ontstond was **Blankenberge**. Niettegenstaande er reeds in 1496 een paal was aangebracht om de badzone aan te duiden is het echter pas in de tweede helft van de 18^e eeuw dat vanuit Brugge excursies naar

Blankenberge werden georganiseerd. De eerste twee badcabines verschenen er zelfs enkele jaren vroeger dan te Oostende: ze werden reeds in 1778 op het strand geplaatst. 's Zomers werden ze gebruikt door de baders, in de winter dienden ze om er de burgerwacht in onder te brengen. Blankenberge, vissershaven, werd wat later ook met een ontsluitende spoorweg bedacht. D'Ardenne vermeldt dat de baden reeds in 1861 werden georganiseerd door de stad. Hij zegt tevens dat er in 1852 (!) 723 badbezoekers waren te Blankenberge en in 1887 waren dit er 22.891 geworden. Dit heeft wel een duidelijk beeld van de groei van Blankenberge sinds 1850.

De derde badplaats in de reeks is **Heist**. Vanaf 1860 begon Heist uit te groeien tot badplaats door het verkrijgen van een goede treinverbinding van

Blankenberge naar Heist in het jaar 1861. In 1857 was er reeds een reglement op de zeebaden uitgevaardigd.

De vierde badplaats in de rij is **Nieuwpoort**. Haar bloei begon rond 1860. Bij KB van 26 aug. 1864 werd aan de stad Nieuwpoort *de toelating verleend om over een lengte van 500 m. westwaarts van de havengeul, op het zeestrand een dienst voor zeebaden op te richten*.

Hoe komt het nu dat Oostende en Blankenberge zoveel vroeger toeristische oorden werden dan de andere kustgemeenten?

Bij de ontwikkeling van het badleven speelden de goede verbindingsmogelijkheden vanuit het binnenland - voornamelijk de treinen - een erg belangrijke rol in deze eerste periode. De ontwikkeling van vissersdorp tot badstad werd vooral in de hand gewerkt door de opkomst van het treinverkeer. Op die manier konden dan de minder welstellende ook naar zee trekken.

Zoals Galjaard het vermeldt, zijn *“de meeste badplaatsen niet geboren uit het ochtendgloren en een zucht van de ziedende zee, doch uit het zieden van de stoomketels in trein, tram en schip”*.

BILE vermeldt dat in 1860 de reis van Brugge naar Blankenberge met omnibussen (soort diligence) verliep die geparkeerd stonden aan het station van de spoorwegdienst te Brugge en dat ze tweemaal in de morgen vertrokken in aansluiting met de aankomst van de treinen. De reis duurde anderhalf uur en kostte 1 frank (4). Deze verbinding liet echter veel te wensen over. De invloed van de treinverbinding naar Blankenberge wordt ook opgemerkt door AUGUIN

Zo was het altijd al geweest, maar met meer en vooral sneller verplaatsingsmogelijkheden (trein, tram, meer verharde wegen, meer kasseides) zou er op korte tijd vlug én veel verandering komen.

Idem hier in België, waar Leopold I (die een hele tijd in Engeland had verbleven en door de Engelsen aan het Belgische parlement werd voorgesteld als Belgisch vorst) vanaf 1834 ook zijn kustverblijf in Oostende - een sobere woning - betrok. Amper 4 jaar later had hij er immers een goede treinverbinding naar Brussel en binnenland en wat later de ferry naar Engeland, mocht hij heimwee krijgen. Immers, bij de spoorlijn 50 A Brussel - Oostende werd het laatste stuk Brugge - Oostende op 28 augustus 1838 ingerezen.

De Belle Epoque

De periode tussen 1871 en 1914 werd omschreven als de ‘Belle Epoque’, ‘mooie eeuw’, echter uitsluitend voor de (meestal francofone) beau monde. Door de industriële revolutie ontstonden,

naast de oude adel, ook nieuwe rijken bij industrie- en handelsburgerij. De elite wilde met volle teugen genieten, en ontvluchtte de ongezonde en depri-merende steden op zoek naar de natuur en naar alternatieven voor de verveling. Eind 18de eeuw ontdekte men de aantrekkingskracht van de zee, een echt zeewaterbad was wetenschappelijk geneeskrachtig verklaard en vooral bon ton, en de badplaatsen maakten vrij snel furore. De aanleg van spoorwegennetten was de aanzet voor echte volksverhuizingen tijdens het toeristisch seizoen.

Deze rijke toeristen eisten een comfortabel verblijf, badinstellingen én voldoende ontspanningsmogelijkheden.

Badcultuur vroeg om badarchitectuur, en naast luxe hotels kwamen de kustvilla's in trek. De zeebadencultuur kende een groot maar preuts succes. Geen dorpeling echter die er zou aan denken zo maar in het zoute zeewater te lopen, of zelfs maar gewoon op het strand / zand te gaan “wandelen” (wat strandjutterij werd..). “Men was niet gek” en het overlevingspatroon liet dit ook niet toe. Bovendien, dat betaamde niet en zich moeten omkleden zeker niet. Een opvatting die nog een hele tijd zou meespelen in het badgebeuren. Stevig maar toch modieus - onhandig ingepakt (hoogstens een blote enkel) - werd men met de badkar tot aan de waterlijn of iets dieper in zee gereden. Van echte badpakken merkte men nog niet veel.

Er was tenslotte weinig bloot te zien. Maar de gedachte aan het naakte lichaam onder het badpak alleen al, vooral de nabijheid van de andere sekse tijdens het baden, dat was al voldoende om dit alles aanstootgevend te vinden en er een ‘kwestie’ van te maken.

Vervolgens hielpen de badmeesters de zwemmers het water in (Mars, 1885).

AVANT LE BAIN

— Plonge comme tu voudras, ma petite, pile ou face, mais ramène un mari : tu peux bien faire quelque chose, toi aussi, pour ton mariage!

Men zal zich ongetwijfeld wel het werk van James Ensor (°1860-1949) herinneren,- ergens op een tentoonstelling - “Les bains d’Ostende” waar hij in Oostende als 30-jarige (1890) er zijn plezier aan beleefde om dat - voor zijn tijd- nogal potsierlijk gedoe op het strand vast te leggen. Geen enkele taboe werd geweerd: van elkaar kussende mannen op de voorgrond, blote drijvende achterwerken, parende honden, veel volk op het strand en in de branding, brandende zon, de deftige bourgeoisie die goed gekleed - om toch maar geen gebronsde huid te krijgen - geamuseerd kijkt, ook de pastoor met buikje kijkt toe en er zijn ook de “sterrenkijkers” (gluurders) die te paard op een strandcabine met hun verrekijker de curiositeiten proberen voor het oog uit te vergroten. Wie weet wie hij daar allemaal “verpersoonlijkt” heeft, zo bv. de fotograaf (camera met statief en doek, zijn vriend Anthony?) op een strategische plaats.. en jawel ook de redders in hun boot zijn op post!

Tja, Ensor was toen nog geen baron en zijn sarcastische doeken – ook dit - werden af en toe nog geweigerd bij grote tentoonstellingen. Tot Leopold II er eens een ereplaats voor beval. Het werk was lange tijd in privé-bezit en werd in 2011 eigendom van de Vlaamse gemeenschap (<http://jamesensor.vlaamsekunstcollectie.be/nl/nieuws/vlaamse-overheid-koopt-de-baden-van-oostende>)

voor het MSKA (Antwerpen) die het voor vijf jaar in bruikleen gaf aan... Museum voor Schone Kunsten in... Gent!

<http://rijksmuseumamsterdam.blogspot.be/2013/05/james-ensor-les-bains-ostende-1890.html>

Mgr. Henri Lamiroy, (1883-1952) bisschop van Brugge (halve generatie jonger dan James, 1896-1981) had het in zijn kustbisdom niet onder de markt met wat als zedeloos en zondig bestaan door de kerk werd bestreden.

Aan alle beleidsmensen van de badplaatsen werd gevraagd hard op te treden tegen de volgens hem ongeoorloofde kledij en levensstijl. Aan de kerkdeuren werd “De Waarheid” driftig aangeboden en verkocht, vooral katholieke mannenorganisaties werden daarvoor massaal warm gemaakt.

Uitdagingen voor onze kustdorpen

Onze landelijke dorpen Wenduine, Klemskerke en Vlissegem met kust vissers, landbouwers en ambachtslui keken argwanend naar de nieuwe ontwikkelingen met ontsluiting van hun gebied, toerisme avant la lettre, zeebaden en badplaatsen.

Hun locatie - behalve Wenduine - was van al dat "waaninnige" wel wat afgelegen en dus werd het ook van "ja maar, maar zonder kosten voor ons". Men was er niet klaar voor en men had ook geen ervaring.

Grotere zorgen waren de achtereenvolgende archislechte oogsten van 1845 tot 1848 met daaropvolgend bovendien nog de grote aardappelplaag. Miserie, bedelaars op bezoek, armoede, hongersnood, (rapen en bieten - veevoeder - mochten behoeftigen uit de open schuren meenemen..) en uitwijking. (1867: amper ongev. 260 inwoners in Wenduine).

De badgasten van Blankenberge huurden een ezeltje en zakten massaal af naar Wenduine. Door dat succes werd in 1876 op de gemeenteraad voorgesteld om "ook badplaats te worden". Voorstel werd door behoudsgezinden afgescheept. Pas onder de volgende burgemeester - Aug. Van den Bergh 1880-1890 - werden de plannen terug opgediept en werd er (door eigen mensen - enig aan de kust - zonder sterke financiële vennootschappen) werk van gemaakt. Op 15 juli 1886 werd gestart. Men beschikte over 4 "badkarren".

In 1878 pas kwam de steenweg Brugge-Wenduine, in 1884 de weg naar Blankenberge. De Nieuwe Steenweg die Klemskerke regelrecht met het nieuwe gehucht "Le Coq" verbond kwam er pas in 1904 ! De Koninklijke Baan tussen 1902-1906.... Klemskerke keek met argusogen toe hoe de Concessie aan zee uitgroeide en hoe de beheerders ("Société anonyme du Coq-sur-mer") hun eigen boontjes zouden doppen. Zo kan men vaststellen in de gemeenteraadsverslagen.

En wat met de ondernemende lieden die een "buvette" uitbaten op het strand ??

Strookje strand Vlissegem ?? Nog geen uitbreiding van de Concessie...

→ origineel bij de Hr. Edwin Vandenberghe

Even snuffelen...

08-09-1897- In het dag- en kasboek van de gemeente Klemskerke wordt een correctie ingeschreven betreffende dubbel gebruik. "73,41 Bf. ontvangen van de naamloze maatschappij "Den Haan" als aandeel der gemeente in de opbrengst der baden.

1909- In het "Programme Officiel des Fêtes du Littoral Belge, saison 1909" leert men voor "Coq-sur-mer" het volgende: "Sa plage est magnifique (**Bains, 60 centimes**)".

Meer info bij "Société anonyme du Coq-sur-mer. Téléphone 229 Ostende.

→ **Wenduyne** verklapt zijn prijs niet.

COQ SUR MER
IMMOBILIERS ET D'ENTREPRISES
Société Anonyme

feuille de salaire
Des Sapeurs

1923	Du 1 au 15 juillet	f 300,00	P Lannoys
	Du 1 au 15 juillet	300,00	V B Boony
	Du 16 au 31 juillet	300,00	Lannoys P
	Du 16 au 31 juillet	300,00	V B Bernard
	ait.	300,00	Lannoys P
	ait.	300,00	V B Boony
	ait.	300,00	Lannoys P
	ait.	300,00	V Boony V B
		300,00	Lannoys P
	Du 1 sept. au 15 sept.	300,00	V Boony V B
	Du 16 sept. au 24 vidus	180,00	Lannoys P
	Du 16 sept. au 24 vidus	180,00	V Boony V B
1924	Salaire du mois de juillet avec 2 jours de fum.	640,00	P. Lannoys
it	Salaire du mois de juillet avec 2 jours de fum.	640,00	V B Boony
it	Salaire du mois d'août	600,00	P Lannoys
it	Salaire du mois d'août	600,00	V B Boony

Edmond VANHAEREN - Pier LANNOYE

Hoe groot de belangstelling voor het zeebaden in De Haan was bij het begin van de vorige eeuw, kunnen we deels uitmaken uit de cijfers aangehaald in een vraag om "concessievernieuwing" in de vorm van een schriftelijk aanbod door de SA. Coq-sur-Mer per 27 april 1912. (de → minuten van het antwoord staan in het Nederlands in de marge...)

COQ-sur-MER

SOCIÉTÉ ANONYME

ADMINISTRATION

Bruxelles, ce 27 Avril 1912.

BUREAUX : RUE DU MIDI, 165

TÉLÉPHONE 7113

Coq-sur-Mer, ce 27 Avril 1912.

BUREAUX : VILLA DES PRINCES, ROUTE ROYALE

TÉLÉPHONE : OSTENDE

N^o _____

25

A Messieurs les Bourgmestre et Echevins

de la Commune de CLEMSKERKE

FLANDRE OCCIDENTALE

*De 4 de C. Coq-sur-Mer
selon...
n- m 2 Den Haag*

*Geachte heer van de Gemeente
van Clemskerke...
de vergoeding...
3 jaar...
50 f...
50 f...
50 f...*

Messieurs,

Nous avons l'honneur de solliciter le renouvellement de la concession des services de la Plage, comprenant notamment l'exploitation des bains et des tentes.

Notre Société tient essentiellement à l'ensemble de ces services, tant au point de vue moral que pratique. D'autre part vous n'aurez à craindre aucune difficulté entre nos différents services et leurs clients. Nous acceptons dès à présent l'arbitrage de votre Administration si un conflit quelconque devait y arriver.

Nous estimons que le paiement d'une taxe fixe n'est équitable ni pour vous ni pour nous. Aussi, nous nous permettons de vous soumettre le projet suivant de nature à satisfaire tous les intérêts en cause, et à nous associer dans une pensée commune qui est celle du développement de COQ. SUR. MER. En vous soumettant l'idée de la perception d'une taxe variable suivant l'importance des bénéfices de nos services saisonniers, nous sommes certains de votre approbation, parce que par la participation de la Commune dans notre entreprise, nous nous unissons davantage à vos habitants, qui jouiront ainsi directement des succès de notre entreprise.

Nous vous donnons ci-dessous les statistiques officielles des 3 dernières années.

Service des BAINS .

Année .	Nombre .	Recettes	Dépenses	Solde	Pt. à la Com.
1909	4978	3.412,75	2.798,06	614,69	220
1910	6205	4.069,75	3.011,05	1058,70	220
1911	8822	4.806,75	2.449,64	1357,11	220
				3030,50	660

La moyenne de la redevance payée est donc de 20 % environ du solde net du produit de l'entreprise, déduction non faite, des intérêts du capital, des frais généraux, d'Administration,

De nieuwe tarieven ? per maand: 20 franken; per veertien dagen: 12 franken; per week: 8 franken.

In 1926 - vier jaar vroeger dan voorzien - werd al een veel zwaardere taks geheven voor het plaatsen door "bijzonderen" van tenten, schutsdaken en badwagens op het strand: een vaste jaarlijkse taks van..... tweehonderd en vijftig frank. (periode van geen belang meer ! zie 1928)

Er wordt ook het volgende genotuleerd :

"c) Reddingsdienst: De reddingsdienst zal door het gemeentebestuur op de voordeligste wijze ingericht worden." (*Wat en hoe dat ook zal geweest zijn ??*)

1927—In de "Guide Illustré du LITTORAL BELGE avec des plans (Bruxelles, Mason d'Édition A. De Boeck 265 Rue Royale-- 1927) Pag. 107: **Le Coq**.../. "Bains de mer.- Prix avec usage de cabine; 3 fr.; sans cabine, 1,5 fr.— Heures: de 7 h. du matin à 7 h. du soir **Service de sauvetage en permanence (sic)**.---Location de tentes au mois ou à la saison"

In zelfde publicatie:

Pag. -24-25: **Wendune** - " Si la prospérité de Wendune s'est rapidement accrue en ces dernières années (On y enregistre annuellement **un Total de plus de 50.000 baigneurs**) elle le doit, non seulement à ses avantages naturels, mais aussi à l'excellence de ses services publics: distribution d'eau potable, réseau d'égoouts, éclairage "électrique, administration des bains et service de sauvetage.

Boote nr. 1 uit Wenduine

1928- Het is nog dezelfde secretaris (Ach. Dewaele) die de notulen van de gemeenteraad van Klemskerke opmaakt en ook dezelfde burgemeester in Klemskerke (H. Pittery 1912-1932). Op de gemeenteraadszitting van 17 febr. 1928 komt de beslissing van 1920 terug ter sprake.

"Overwegende dat het uitbaten in regie der stranddiensten groote uitgaven zal teweeg brengen voor de gemeente, uitgaven welke dienen gedekt te worden door de opbrengst derzelfde diensten .../...beslist eenparig: art. 1.- te rekenen van 1 januari 1928 en voor een termijn van vier jaren, eindigend den 31-12-1931 wordt het plaatsen door bijzonderen van tenten, schutsdaken en badwagens op het strand onderworpen aan een vaste jaarlijkse taks van tweehonderd en vijftig frank, onaangezien of de tent voor gansch het jaar of slechts van een gedeelte van het jaar geplaatst wordt. "

Op 17 febr. 1928 is men heel wat duidelijker. Op dezelfde zitting wordt ook de **" Politieverordening betreffende de baden"** goedgekeurd.

Op 13-04-1928 worden door de gemeenteraad eenparig volgende redders voor de badendienst benoemd te Klemskerke: *De Heeren Edmond Vanhaeren (Blanckaert), Joseph Lannoye en René Lannoye.*

Na 1945 waren de redders hoofdzakelijk stadsambtenaren, studenten, oud-strijders en oorlogsinvaliden. Meer en meer zijn het hoofdzakelijk leerkrachten en studenten.

1959. Omwille van talrijke verdrinkingen organiseerde de provincie voor het eerst cursussen voor strandredder. (Daar deze niet verplicht waren, werden die niet door iedereen gevolgd..) , bovendien waren er heel wat kandidaten die een voorkeursbehandeling genoten, die niet bekwaam waren, en toch nog steeds werden aangesteld.

In 1982 werd I.K.W.V. opgericht (Intercommunale Kustreddingsdienst West-Vlaanderen) waarbij op vandaag alle gemeenten zijn aangesloten waardoor alle uitrustingen en signalisatie uniform geworden zijn. Ook de werkuren worden herzien.

In 1986 nam AZ-Brugge de cursus reanimatie over. Sedert enkele jaren organiseert WOBRA (West-Vlaamse opleiding voor brandweer, redder en ambulancier) de cursussen. (zie pag.39-42)

Foto links: *Eerste reddingsboot van Klemskerke, met Timmerman met de koperen hoorn op de borst uit Klemskerke en Doom van de Vosseslag aan het roer*

KB 30 Januari 1933: strandconcessies

Wat mogelijk was op het strand tijdens het badseizoen en wat mocht, niet mocht of niet mocht gehinderd worden lezen we in een

Koninklijk Besluit in het Belgisch Staatsblad dd. " gegeven 30 januari 1933 en getekend Albert.

Het voorstel kwam van "Onzen minister van Financiën, van Onzen Minister van Openbare Werken en van Onze Minister van Binnenlandsche Zaken " die mee ondertekenden, resp. H. Jaspar, G. Sap, P. Pouillet. Dat "gezien de vragen, ingediend door de gemeentebesturen van De Panne, Coxyde, Oostduinkerke, Lombardzijde, Westende, Middelkerke, Oostende, Bredene, Clemskerke, Vlisseghem, Wenduyn, Blankenberg, Brugge, Heist en Knokke , teneinde de vergunning te bekomen van een gedeelte van het strand voor de inrichting van een zeebadendienst.

Art. 2 bepaalt de duur : "De vergunningen zullen beginnen op de dagteekening van 1 januari 1932, zij zullen eindigen op 31 december 1941" (besluit pas gepubliceerd op 30 januari 1933 ??)

Art. 1 geeft aan welke stukken strand vergund worden. In art. 3 wordt medegedeeld hoeveel de gemeenten aan jaarlijkse vergoeding moeten betalen . En dat ten laatste op 1 november van ieder jaar. We geven hierbij een paar voorbeelden, de verschuldigde vergoeding staat er tussen haakjes bij.

- Volgende 5 gemeenten krijgen "het gedeelte der kust, gelegen op hun grondgebied dezer gemeente, hetzij op een lengte van... " vergund: Westende : 1.112.80 m. (2.175 Fr.); Middelkerke: 7.254 m. (5.700 Fr.); Oostende: 6.800 m. (38.000 Fr).

Blankenberge: 3.286 m. (33.000 Fr.);

Knocke : 2.750 m (30.800 Fr.).

- Krijgen elk **1.000 m.** vergund: Coxyde (1.050 Fr.); Oostduinkerke (1.250 Fr.) Bredene (1.300 Fr.) en **Klemskerke (3.100 Fr. !!)**

(De gebruikte maatstaven voor het vastleggen van de vergoedingen zijn ons niet bekend)

- **Vlissegem** – heeft maar kleine strook strand **500 m.** (205 Fr.);

Wenduyn **800 m.** (10.600 Fr.)

Er mag niets opgericht worden op het strand wat gebouwen, inrichtingen - ook geen mobile betreft, zonder de toelating van het departement Op. Werken. Houten of linnen tenten zijn wel

toegelaten en de standplaatsen - ook van de badkarren - worden vastgelegd door de Ir. van Bruggen en Wegen. (art. 5) .

Bovendien zijn de vergunninghoudende gemeenten gehouden voor den 1° mei, aan het publiek door middel van plakaten, de maatregelen laten kennen, die zij denken te nemen voor het inrichten van den reddingsdienst.

(Art. 8). Daartoe diende er dus ook een reglement opgemaakt (Art.9) voor 1 juni 1933, (op straf van nietigheid van de tegenwoordige vergunning) " teneinde de goede orde, de rust, de openbare veiligheid en gezondheid te vrijwaren, zijn de vergunninghoudende gemeenten gehouden, overeenkomstig artikel 3 van het decreet van 12-24 augustus 1790 (!) en artikel 78 der gemeentewet van 30 Maart 1836 (!) een reglement op te maken toepasselijk niet alleen op de gronden in de vergunning begrepen, maar insgelijks op gansch het vlakke strand alsook op de duinen voor het openbaar verkeer opengesteld.

Dit reglement zal inzonderheid moeten voorschrijven:

a) dat de voor het nemen van baden bestemde plaatsen aangewezen zijn door boeien of door palen dragende het opschrift " Grens der badplaats " .

b) Dat de badgasten verplicht zijn uit de **badcabines rechtstreeks in het water te gaan en na het bad rechtstreeks uit het water naar hun badcabines terug te keren.**

*Bij gebrek aan badcabines en daar waar het gebruik van gezegde cabines niet verplicht is, zijn de baders gehouden bij het verlaten van hun hotel, villa, woning of vaste cabine **boven hun badkostuum een badmantel te dragen** wanneer zij zich naar het water begeven. Zij zijn insgelijks gehouden zich rechtstreeks naar het water te begeven en na het bad rechtstreeks naar hun tent, hotel of villa terug te keren. Het is aan de baders verboden zich **te ontkleeden of zich aan te kleden op het strand of in de duinen** " .*

Art. 15 bepaalt of en hoe er kan onderverpacht worden.

De gemeenten Middelkerke (Art. 18), Oostende (Art. 8 – militairen), Heist (Art. 16), en Knocke (Art. 17), krijgen in dit KB bijzondere verplichtingen opgelegd in verband met het organiseren van een (hun) zeebadendienst.

Grote bezorgdheid ...in dit schrijven.

Brussel den 5 Mei 1933

Aan de Heeren
Burgemeester, Schepenen en leden van den
Gemeenteraad

Mijnheeren

Mijnheeren,

De Bond voor de heropbeuring van de openbare Zedelijkheid heeft de eer uwe welwillende aandacht op de kwestie van de zedigheid aan het Strand te vestigen.

Alhoewel, op algemeene wijze verleden jaar onder dat oogpunt aanzienlijken vooruitgang werd bestatigd, mag er nochtans niet worden gezegd dat overal en altijd alles op zijn beste was. De bond heeft klachten ontvangen nopens het niet in acht nemen en de onwettelijkheid van zekere baders. Hij is de meening toegedaan dat in het wel overwogen belang van uwe badstad even als voor het naleven van de goede orde en de openbare gezondheid, uwe raad, de noodige maatregelen zal voorschrijven.

Men hoeft zich trouwens geenszins te ontveinen dat de onwettelijkheden van eenige personen, eerlijke families van het strand weehouden, die nochtans de zekerste cliënteel uitmaken en die, zoo men ze kan aankleven de getrouwste en winstgevendste zijn.

Anderzijds zou het waarlijk te barbaarsch zijn de kinderen van de zee te verwijderen dan wanneer zij kun zeer dikwijls een onmisbare versterkende en opbeurende kuur bezorgen. Trouwens Mr L. Halleux, rustend Vere-Voorzitter bij het Beroeps Hof te Gent schreef het onlangs in een merkwaardig artikel "Onze Families hebben het recht in al de hoeken van ons nationaal grondgebied te gaan en te keeren". De belgische kinderen moeten zich kunnen verlustigen en vrij de teelucht op belgisch zand inademen zonder dat zij daarom aan zoreale gezondheid zouden verbeuren wat zij aan lichaamelijke gezondheid hebben gewonnen. Het zou waarlijk een onmenselijke daad zijn de ouders voor de keuze te stellen tusschen de lichaamelijke verbetering en de redding van hun ziel.

De goede zeden van de kinderen zijn minstens zooveel waard als de naam, de vermaardheid, de eer, grondslagen van het geestelijk erfdel van de familie; dat erfdel moet even als het materieel erfdel door de openbare macht worden beschermd.

- 3 -

ningsverschil in de kwestie opeens. Het is klaar en duidelijk, het is de veroordeeling zonder weerga van de nudistische of half-nudistische stelsels door de goede zeden en de wetenschap afgekeurd.

Het "exhibitisme" wilde zich niet alleen van onze badplaatsen meester maken door het dragen van badkostuimen maar tevens ook door het gebruik van pyjamas ja zelfs badkleederen waarvan de onwettelijkheid soms schandaal verwekte.

Ook dringt de raad van beheer van den bond ten zeerste aan, dat het reglement dat U zult voorschrijven en dat moet toepasselijk zijn op ganschen dan boden van der gemeente, op de volgende punten zou wijzen:

Het is verboden zich in 't publiek in kostuum te toonen of onder welken vorm ook in tegenstrijd met de onwettelijkheid; Het is verboden in badkostuimen te wandelen, te zitten, te liggen, te staan of zich met 't is gelijk welke oefeningen onledig te houden.

Het is niet toegelaten elders baden te nemen dan in de ervoor bestemde plaatsen aangewezen door boeien of door palen dragende het opschrift "Grens der badplaats". De badgasten zijn verplicht uit de badcabines rechtstreeks in het water te gaan en na het bad rechtstreeks uit het water naar hun badcabines terug te keeren. Bij gebrek aan badcabines en daar waar het gebruik van gezogte cabines niet verplicht is, zijn de baders gehouden bij het verlaten van hun hotel, villa, woning of vaste cabine, boven hun badkostuum een gesloten badmantel te dragen wanneer zij zich naar het water begeven of ervan terugkeeren. Zij zijn insgelijks gehouden zich rechtstreeks naar het water te begeven en na het bad rechtstreeks naar hun hotel, villa, woning of vaste cabine terug te keeren;

Het is aan de baders verboden zich te ontkleeden of zich aan te kleeden op het strand of in de duinen.

De bond vraagt dus dat uwe Raad, in volle recht handelend overeenkomstig artikel 3 van titel XI van het dekreet van 16 - 24 Augustus 1790 en artikel 78 van de Gemeentewet, het badkostuum slechts voor het baden zou toelaten.

Aan de hooger opgegeven redenen meent hij de volgende te moeten toevoegen:

Het dragen op het strand van het badkostuum vernietigt alle gevoel van eerbardheid dat een natuurlijk verweermiddel is tegen de onzedelijkheid.

Hij neemt de eerbied weg van de kinderen jegens hun ouders wanneer deze zich voor hun en al de aanwezige personen half naakt tevoorschijn brengen.

Het zien van die half naaktheid schaadt de jeugd in haar physiologische ontwikkeling door de ontsteltenissen die ze in hun

De waardigheid van de vrouw is door de naakte bevoorschijnbrenging die men op het strand wil toepassen insgelijks aange- taet; zonder daarom de deutsche politie goed te keuren kan men nochtans niet anders dan den pruisischen Minister van binnenlandsche Zaken den Heer Göring toejuichen wanneer hij zegt dat de naaktheid-beweging door de meest elementaire eerbardheid bij de vrouwen te doden en bij de mannen allen eerbied voor de vrouw weg te nemen, de basis van ledere waerachtige beschaving te niet doet. Er kan in deze kwestie geen spraak zijn van gezondheid of geneeskunde. Vele vermaarde geneesheeren hebben de gevaren van het blootstellen van de huid aan de zon, doen inzien. Het tweede internationaal congres van het licht dat te Kopenhagen van 15 tot 18 Augustus 1932 werd gehouden, groepeerde geleerden van al de instituten voor europeesche actinologie en phototherapie. Het verslag van dat Congres is verschenen in "Bruxelles-Médical" n° 11 en 18 September 1932.

Zichier tusschen twintig andere, de korte inhoud van het ver- lag, voorgedragen door den vermaarden Professor Berdier van de faculteit van Lyon.

"De Zonnekuur zonder methode en niet tropesgewijze toe- gepast kan de gezondheid van de menschen, zoo ouder als jongen, al- hoewel schijnbaar gezond, in gevaar brengen. Het is ten zeerste noodig dat de heliotherapie voorzichtig en tropesgewijze worde toegepast."

De professor W. Hauseman uit Weenen spreekt in den zelfden toon:

"Hij is heftig tegen de zonnbaden gekant die op heden fel verspreid zijn, zonder maat genomen worden en schadelijk zijn. Men staat verbaasd over de werking van dergelijke praktijken bijzonder bij de kinderen.

De meening van de specialisten is hieromtrent eenparig.

Onze landgenoot Dr Dekeyser die het Congres van Kopen- hagen met Ir R. Ledent bijwoonde, resumeert de debatten en mededeel- ingen in "Bruxelles Médical" en besluit als volgt:

Al de specialisten die het licht gebruiken, verzetten zich tegen het huidige snobisme van lichtbaden die zonder methode en niet tropesgewijze worden gebruikt en gevaarlijk zijn voor de gezondheid van jonge en oude menschen alhoewel fris en gezond in schijn.

Dat zijn ongelukkiglijk slechte praktijken die door een pers niets van deze vaste problema's afwetend, worden aangemoedigd. Ongelukkig is het echter dat geneesheeren die van deze zaken niet op de hoogte zijn, dien stroom volgen en hen meest door ondoordachte be- weringen aanbedigen. Menschen die een fel bruin vorbrande huid kunnen toonen denken dat dit een bewijs van uitstekende gezondheid is, dan wanneer het hier doodeenvoudig een phenomeen van bescherming tegen de actinische stralen beteekent en niet een bewijs van algemeene goede gezondheid.

De ongevallen zijn niet zelden en wanneer zij zich niet meer voordoen is het dank aan het dragen van het badkostuum dat een groot gedeelte van de huid beschermt.

Op de nierstenen en beginnende tuberculosis die zich nog niet veropenbaarden kunnen deze zonnbaden een gewichtigen invloed hebben."

Dat zijn de besluiten die uit het Congres van Kopen- hagen voortspruiten, besluiten getrokken door bekende toegelaten spe- cialisten uit Europa en Amerika, en zulks zonder dat het minste me-

organisme tweegbrengt.

Het is zeer moeilijk wanneer men zich op het strand in badkostuum aan allerlei sportoefeningen overgeeft alle hou- dingen te vermijden welke de eerbare gevoelens van het publiek kunnen kwetsen.

Het is erg te wreezen dat personen, bijzonder jonge mannen, die in half naakten toestand alzoo uren gezamenlijk hebben doorgebracht, geneigd zijn onzedelijke daden te ver- richten.

Noch de schoonheid, noch de fraaiheid noch de handel hebben er iets bij te winnen dat de gewone kleederen door het badkostuum zouden vervangen worden.

Hierbij zult U eenige uittreksels van dagbladen of periodieken betreffende de zonnbaden in de strande vinden.

De bond is de meening toegedaan dat de politie sterk in getal zal zijn en zich werkzaam en opletterend zal aanstellen om het takt maar zonder zwakheid in te grijpen voor het doen naleven van het reglement dat U zult voorschrijven.

Als onze Raad de voorgestelde maatregelen zal aan- nemen, dan zullen de eerlijke lieden vol vertrouwen, talrijk onze schoone badsteden bezoeken en alzoo den bloei ervan ver- zekeren.

Het zou waarlijk een spijtig iets zijn, zoo, onwille- vee een onvoldoend reglement, vele families er zouden moeten aan denken meer en meer onze badsteden te verlaten.

De raad van beheer van den bond verzoekt U Mijnheeren de uitdrukking van zijn gevoelens van bijzondere hoogachting te aanvaarden.

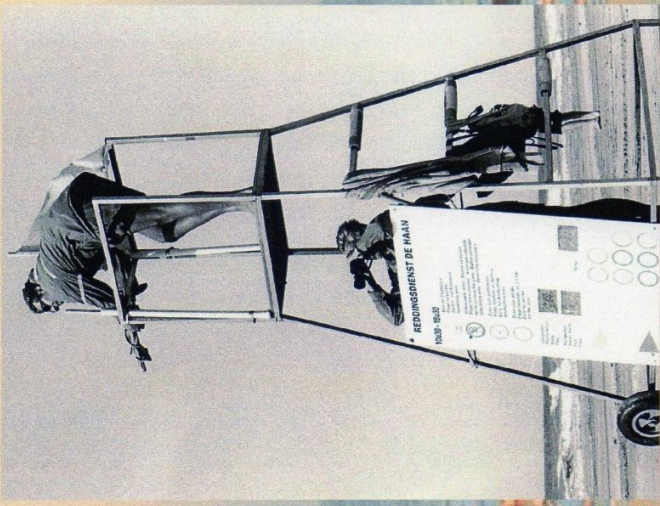
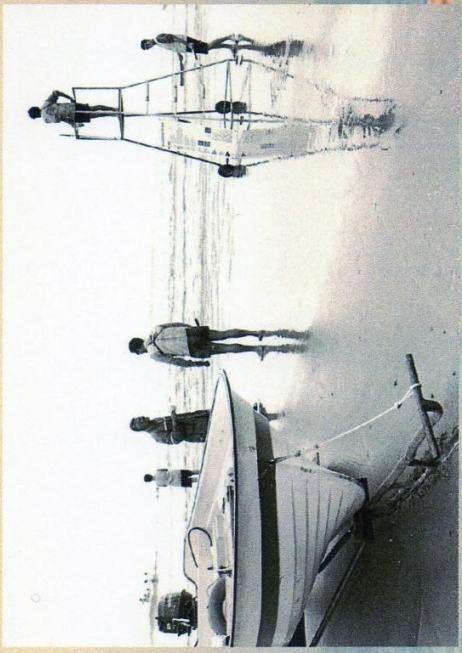
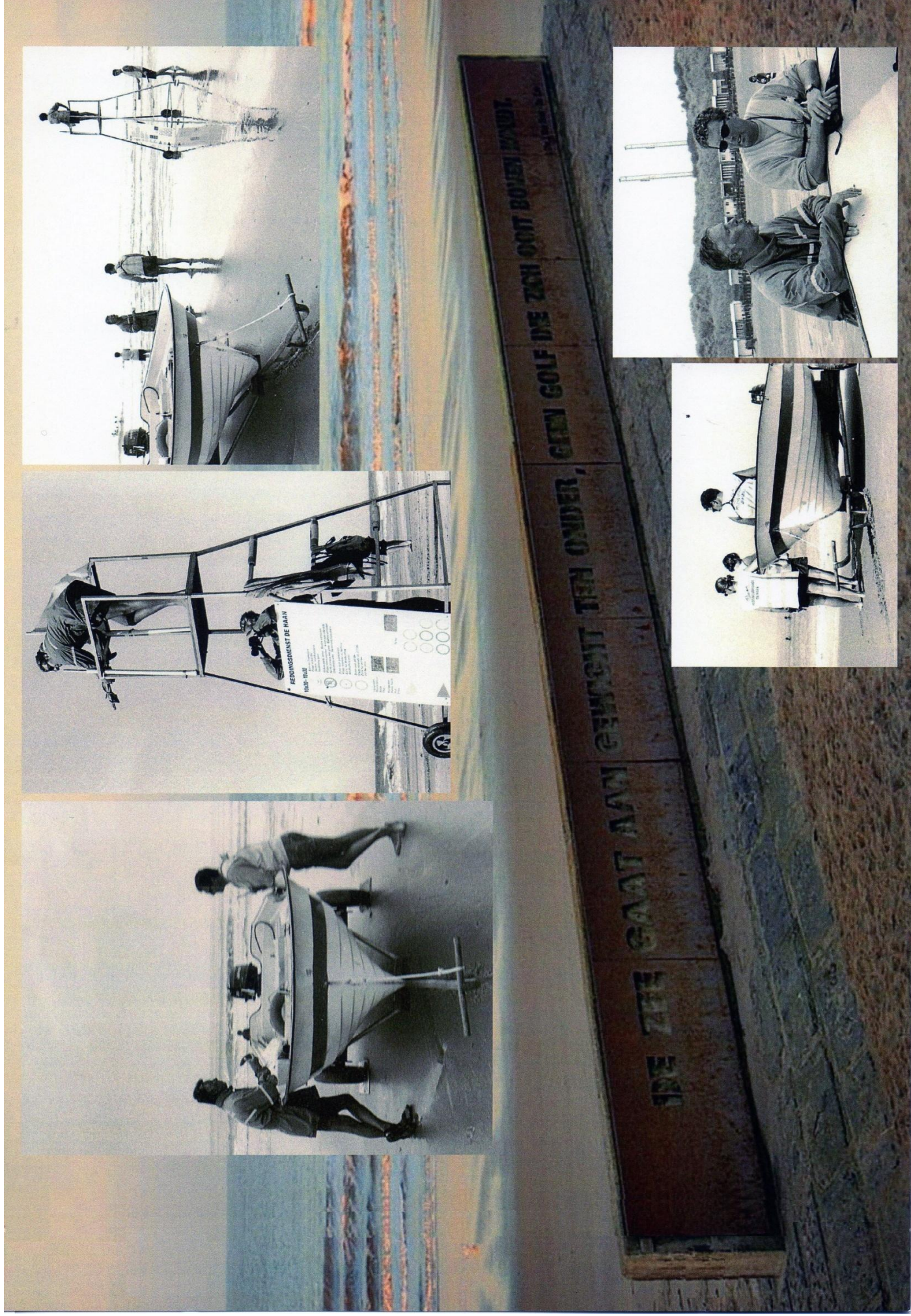
De Secretaris,

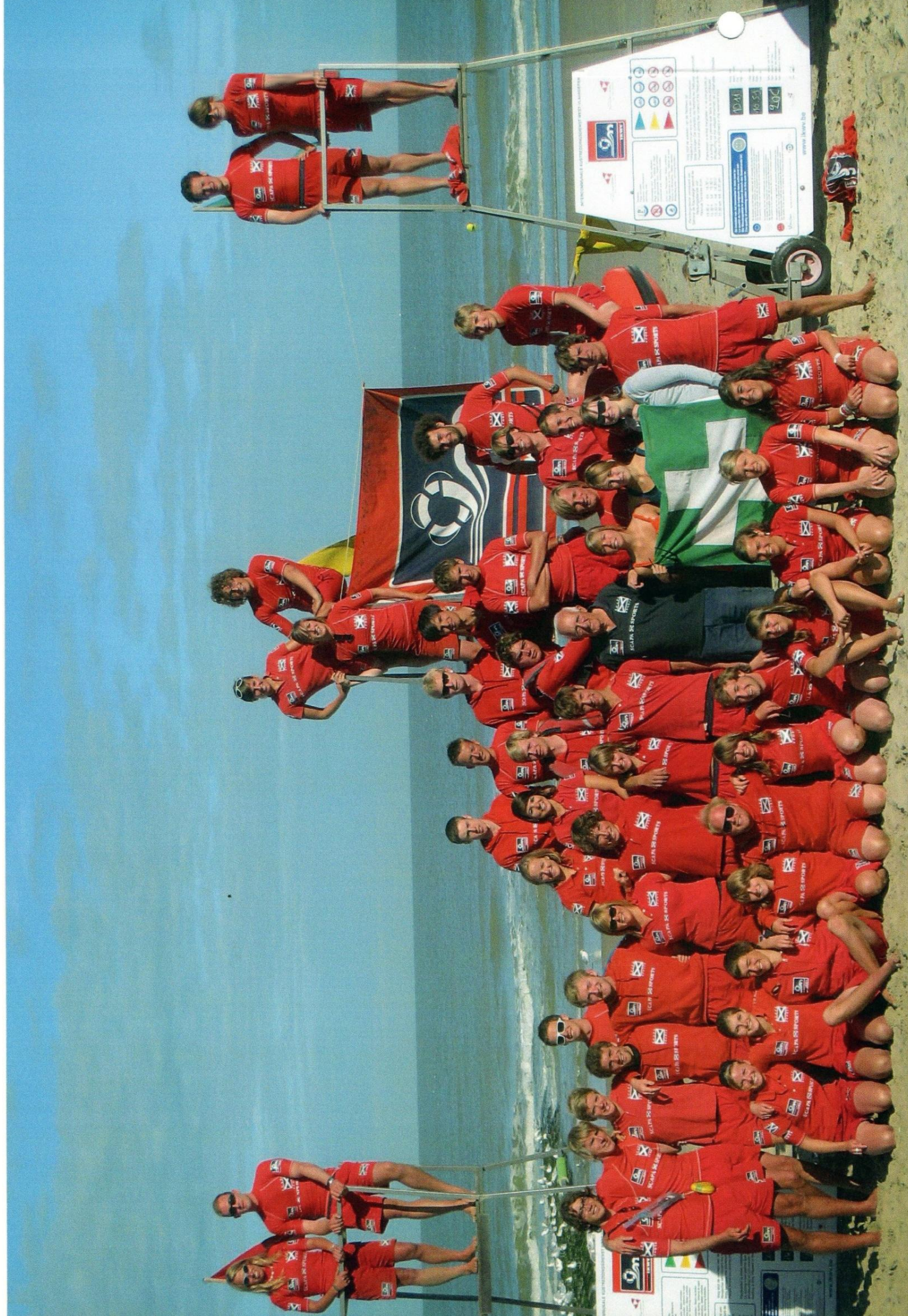
De Voorzitter,

5 uittreksels

Dr. Wibbo
300 Louisalaan
Brussel

Abschnitt Zeebrügge

Abt. Ia

MERKBLATT

für die im Bereich des Abschnitts Zeebrügge untergebrachten Truppen und Organisationen.

I. — Der Küstenbereich ist Kampfgebiet. Den Anordnungen der dort eingesetzten Truppe ist unbedingt Folge zu leisten.

Nach Eintritt der Dunkelheit ist der Aufenthalt am Strande und in den Dünen auch für deutsche Wehrmachtsangehörige, die nicht dort dienstlich eingesetzt sind, verboten.

.../...

VII. — Baden in der See.

Das Baden in der See ist, besonders durch den Wechsel zwischen Ebbe und Flut, mit Gefahren verbunden. Jede Truppe, deren Angehörige baden, ist für Durchführung der erforderlichen Sicherheitsmassnahmen verantwortlich.

Allgemein sind folgende Anordnungen getroffen :

- a) Es darf nur bei auflaufendem Wasser gebadet werden. Zeitpunkt des höchsten Wasserstandes ist auf den Ortskommandanturen zu erfahren.
- b) Einzelbaden von Unteroffizieren und Mannschaften ist **verboten**. In besonderen Fällen dürfen die Einheitsführer Ausnahmen genehmigen. In diesen Fällen sind schriftliche Ausweise auszustellen.
- c) Bei **geschlossenen Abteilungen** ist ein Aufsichtsführender zu bestimmen, der für die Durchführung der Sicherheitsmassnahmen verantwortlich ist. Während seines Dienstes darf er nicht baden. Der Aufsichtsführende hat Rettungsschwimmer und einen Luftspäher einzuteilen. Größeren Abteilungen ist ein Sanitätsdienstgrad beizugeben. Auch dieser badet während des Dienstes nicht.
- d) Der Aufsichtsführende oder der Sanitätsdienstgrad hat die Abteilung vor dem Baden über **gesundheitsschädigende Einflüsse**, wie Baden mit erhitztem Körper oder vollem Magen, zu langes Verbleiben im Wasser, zu belehren.
- e) Die **Badeplätze** sind von dem Einheitsführer so zu bestimmen, dass sie ausserhalb der Badeplätze der Zivilbevölkerung liegen. Dieser ist das Baden an den Badeplätzen der Truppe verboten. Badeplätze, die dauernd von derselben Truppe benutzt werden, sind zu bezeichnen.
- f) An- und Abmarsch zum Baden geschlossen.

VIII. — Die **Verkehrsbestimmungen** sind genau einzuhalten.

IX. — Liegengeliebenes Heeresgut jeglicher Art ist aufzusammeln und der zuständigen Ortskommandantur zu melden.

LORENZ

Oberstleutnant u. Regimentskommandeur.

Uit "De Strandredder" 13° jg. Nr. 43-april 1982

10-08-1940 Niet alleen de burgers kregen vervelende beperkingen tijdens de bezetting, ook de bezetters hadden zich strikt en "unbedingt" te houden aan de uitgevaardigde orders.

BRUGSCH 10

TUSSENGEMEENTELIJKE ZWEM- EN REDDINGSWEDSTRIJDEN TE ZEEBRUGGE

29/6/63

Klemskerke wint Provinciale Wisselbeker

ONZE REDDERS BIJ DE BADENDIENST AAN DE EER

Verleden zondag, nam onze gekende reddersploeg bij de Badendienst te Den Haan, deel aan de jaarlijkse zwem- en reddingsproef welke plaats greep te Zeebrugge, alwaar zij een onverwachte doch klinkende zege behaalde op de grote favorieten uit Bredene en Zeebrugge.

Op een woelige zee, met sterke westerwind, trokken onze redders naar Zeebrugge, met al hun materiaal geladen op twee boten. Ter plaats aangekomen, dacht met aan een landing der «Vikings».

Het sture weder en woelige zee speelden heel waarschijnlijk een grote rol in deze harde wedstrijd, en gezien de redders van Den Haan stoere zeebonken zijn, wisten zij daaruit voordeel te scheppen. Inderdaad in het snelheidswemmen, klasserden onze redders zich 2e na Wenduine, in de roeibootwedstrijd moesten zij zich tevreden stellen met de 5e plaats, maar in het lijnzwemmen kwamen onze redders als eerste uit de strijd voor Heist. In de snelheidsproef met motorboot, legden zij beslag op de tweede plaats, achter Bredene. Hier moeten we laten opmerken, dat Bredene streed met een motorboot waarvan de motor 10 PK sterker was dan deze van onze redders. Wegens de ongunstige weersomstandigheden werden de proeven met de pop afgelast.

Onze burgemeester Léon Beirens en Schepen Lems, hadden eraan gehouden hun mannen te vergezellen naar Zeebrugge, en waren er ooggetuige van hun prachtige verrichtingen. Burgemeester Beirens, mocht dan ook uit de handen van dhr Vandamme, burgemeester van Brugge, de prachtige wisselschaal in ontvangst nemen, terwijl de ploeg ook nog de medaille der stad Brugge ontving, en verder ieder redder afzonderlijk nog een herinneringsmedaille als beloning.

1) Enkele deelnemers uit Wenduine met in het midden de overwinnaar van de zwemwedstrijd. 2) De triumerende ploeg uit Klemskerke met de veroverde schalen. 3) De reddingsploeg uit Blankenberge in gezelschap van schepen Bonte. 4) Bestendig afgevaardigde Gillen tijdens de overhandiging van de wisselschaal van de provincie. Burgemeester Vandamme staat reeds klaar om de schaal van de stad Bredene aan de afgevaardigde van Klemskerke te overhandigen.

Nieuwpoort 1967, deelnemende reddingskorpsen.

WENDUINE HULDIGDE STRANDREDDERSPLOEG

De Wenduine strandreddersploeg bij de hulde in het gemeentehuis, samen met de aanwezige personaliteiten. (Foto De Baere)

"De Zeewacht" 17-01-1969

Zaterdagmiddag werden in de feestzaal van Wenduine de leden van de plaatselijke strandreddersploeg officieel ontvangen ter gelegenheid van hun vier achtereenvolgende overwinningen in het redderskampioenschap van de kust en het feit dat zij te Oostende uitgeroepen werden als «Koningin van de strandreddersploegen».

De heer Fraeys, eerste schepen verontschuldigde de heer Serreyn burgemeester, en heette de aanwezigen; de heer de Gheldere, voorzitter van de provincieraad en burgemeester van Heist die de heer Gillon, voorzitter van de Commissie voor Zwem- en reddingsbrevetten vertegenwoordigde; de leden van de gemeenteraad; de leden van de feestcommissie; de E.H. Van Isacker; de vertegenwoordigers van «De Strandredders» en de voltallige reddersploeg welkom op deze feestzitting, waarna hij het woord verleidde aan de schepen van de badendienst, de heer Tilmans. Deze laatste richtte zich tot de aanwezigen in volgende woorden: «Mijnheer de Burgemeester, mijnheer de schepen, heren gemeente-

den: immers zwemmen vraagt oefening; een menseneven uit zee reddend vraagt daarbij nog een bijzondere kennis, bezinning en durfkracht.

U bezit een hoog maar niet onbereikbaar ideaal, menseneven, rednen en zorg voor dragen dat in de bewaakte zone geen slachtoffers te betreuren vallen, maar ook door het uitvoeren van strandpatrouilles, voorkomen dat ook in de onbewaakte zones geen verdrinkingsgevallen te betreuren vallen. Zo doende zorgt u ervoor dat iedere strandbezoeker, die ons strand verlaat een wandelende reclame wordt voor de badplaats Wenduine.

Ik ben verheugd u te kunnen wijzen op de degelijke medewerkers in de schoot van het gemeentebestuur zelf, die door hun streven in samenwerking met ons bestuur en met u gekomen zijn waar we nu zijn. Als beste voorbeeld geef ik u allen als bewijs: de alhier ingerichte intercommunale Zwem- en Reddingswedstrijden in juni 1966, waarvan de heer Burgemeester van Bredene voorspelde dat gezien de

glas te heffen op de persoonlijke vrede van allen hier aanwezig, op het geluk en de welvaart niet alleen van het redderskorps, maar van alle strandreddingsdiensten langs onze kust, op de goedwilligheid van iedereen, opdat uw aktie terrein: Zee en strand, zoals in het verleden zulz blijven bewaken zoals het hoort.

Ik dank u voor uw aandacht. Na deze toegejuichte rede van de heer Tilmans nam de heer Florent Knudde het woord in naam van het gestencileerd mini-blaadje «De Strandredders». Hij dankte de heer de Gheldere voor de onophoudende aktie van de provinciale commissie voor zwem- en reddingsbrevetten die ze voerde ten bate van de reddingsdiensten van de kust. Hij dankte burgemeester, schepenen en raadsleden voor hun daadwerkelijke steun en de leden van het feestkomitee op wie nooit te vergeefs beroep gedaan wordt en ten slotte de Wenduine redders voor alles wat zij voor de gemeente deden.

De heer de Gheldere voorzitter van de provincieraad sloot zich aan bij de gebrachte hulde, in naam van het provinciaal bestuur en de commissie voor Zwem- en Reddingsbrevetten van West-Vlaanderen.

Hij noemde de redingsploeg van Wenduine de pilotploeg van de kust en sprek de hoop uit dat ze in haar opzet zou volharden.

Na deze hartelijke woorden kreeg ieder lid van de gemeente ploeg een premie, een sertielfoor en een keramieksteentje.

De heer Roelands dankte als oudste redder in dienstjaren, uit naam van mijn vrienden voor de bewezen eer: «Wij danken u allen voor de spontane belangstelling, die u ons toedraagt. Wij zijn oprecht verheugd voor deze ontvangst, zo heeft u ons met uw jonge liver ingedrukt om het wet en weg op uw strand op goede banen te houden. Op onze beurt wensen wij u allen, een jaar van geluk en zegen, op heel de brede, lange lijn van de gemeente, telijke toeristische wegen die uw gemeentebestuur bewandelt, voor de groei en de bloei van Wenduine en de toeristische gemeenschap».

De h. Florent Knudde wordt door de h. de Gheldere gelukgewenst. (Foto De Baere)

WINNAARS

vijfde opeenvolgende keer van de Zwem- en Reddingswedstrijd.

V.l.n.r. : Boven:

Florent Knudde, Noël Deschacht, Francois Knudde, John Geysen, Willy Aernout, Marc Gesquiere, Leonard Roelands, Jean Gerrel, Georges Langbeen, Edmond Vanderbeek, Jean-Pierre Vandecaveye, Pol Van Papeghem

Zittend: Bestendig afgevaardigde

Gillon, voorzitter van de Commissie voor Zwem- en Reddingsbrevetten, Albert Maene, bevoegd schepen Albert Tilleman, Schepen Fraeys, Provincieraadsvoorzitter J-B de Gheldere (Burg. Heist), E.H Pastoor Van Isacker, Vermeulen, Guy Gerrel

Heist legde beslag op 04-07-1964
Interkommunale Reddingswedstrijden
Doch Wenduine ploeg virtuele overwinnaar

ZATERDAG 19 JULI 1975
WENDUINE VOOR DE 11e MAAL
PRIMUS
IN REDDINGSWEDSTRIJDEN!

Intergemeentelijke strandreddingswedstrijden
Voor de vijfde maal
Woensdagnamiddag hadden de Oostende op het middenstrand de jaarlijkse wedstrijden plaats tussen de verschillende strandreddingsdiensten van de kust. Het

Zware zee kon reddingsploegen niet afschrikken
Wenduine's keurkorps voor de zesde maal voor Bredene en Middelkerke

WENDUINE VOOR DE 11e MAAL PRIMUS IN REDDINGSWEDSTRIJDEN !

De zegevierende ploeg uit Wenduine.

In de jaarlijkse intergemeentelijke zwem- en reddingswedstrijden van de Belgische kust die vorige week vrijdag gehouden werden te Zeebrugge, heeft de strandreddersploeg van Wenduine opnieuw bewezen — en dit nu al voor de 11e maal — iedereen te sterk af te zijn.

In een uitstekende organisatie waarbij de dienst van schepen L. Verstraete zich fel deed opmerken, was het nukkige weer enkel en alleen een onwelkome gast.

Tal van prominenten w.o. gouverneur ridder P. van Outryve d'Ydewalle, best. afgevaardigde H. Defauw, schepenen Verstraete en Raes, waren present samen met honderden toeschouwers toen met de aflossingswedstrijd te 13u45 gestart werd.

In deze eerste proef was meteen een dominerend Wenduine — met haar al of niet aangekochte 4 BZK-ers, nationale kampioenen — te herkennen.

Met de bedoeling de paraatheid van alle korpsen aan te tonen — kommentator de h. Velghe sprak zelfs van de beste reddingsploegen van West-Europa! — had het totale spektakel heel wat te bieden, o.m. een redding van een in nood verkerende persoon die zich op een luchtmatras bevindt; de redding van een jacht in nood; de redding van een zich op de rotsen in gevaar bevindende persoon, e.d.m.

Ook de combinatie van een redding vroeger en nu viel bij de talrijke toeschouwers in goede aarde.

De mannen van De Panne die de redding aano 1900 voor hun rekening namen, kwamen met een roelbootje en in badpakken uit grootvaders tijd uit tegen de reddersploeg uit Nieuwpoort, uitgerust met een motorboot. De Panne-naars hadden wel even geluk

toen de Nieuwpoortse motorboot niet wilde starten zodat ze uiteindelijk gelijktijdig met hun drenkeling op het strand aankwamen.

Zeebrugge eervol tweede

Vermelden we verder ook nog 'n succesvolle demonstratie van het 40e smaldeel van de luchtmachtbasis van Koksijde in samenwerking met vier para's uit Schaffen die uit een Sikorsky helikopter gedropt werden en na een 30 seconden durende vrije val vanop 1.500 m. hoogte slechts enkele meters naast het doel op het strand terecht kwamen.

In de demonstratieproef toonden de Zeebruggers — die overigens op een fel opgemerkte tweede plaats eindigden — zich van hun beste zijde. Voor deze proef werden ze dan ook bekroond met het hoogste aantal punten in deze discipline.

Stippen we tevens aan dat drie redders van het Zeebrugse team, nl. hoofdredder Aernout en eerste redders Geysen en Rau er destijds voor zorgden dat Wenduine laureaat werd te Oostende, Blankenberge en Koksijde. Al met al was het een spektakel van formaat voor alle aanwezigen, en de manier waarop de onderscheidenlijke proeven tegen een zeer hoge snelheid werden uitgevoerd, was van die aard dat gerust zou kunnen gesteld worden dat toeristen en zwemmers aan onze kust voor zover ze natuurlijk binnen de bewaakte zones te water gaan, echt in veilige handen zijn.

Zoals reeds gemeld werd Wenduine primus met 188 p. op 200 met volgende ploeg: François Knudde, Leonard Roelands, Johan De Smit, Eddy Devos, Jean-Pierre Godecharles en Michel Louwagie; de andere ploegen rangschikten zich als volgt: 2) Zeebrugge; 3) Middelerkerke; 4) De Panne; 5) gelijk: Oostende en Nieuwpoort; 7) Blankenberge; 8) Koksijde.

Op de foto : V.l.n.r.: Albert Maene (schepen Wenduine) Leonard Roelands, Jean-Pierre Godecharle, Michel Louwagie, Eddy Devos, Johan Desmit, François Knudde, Florent Knudde (coach).

→ Bij deze persartikels werden de foto's (onherkenbaar en onbruikbaar geworden) vervangen door een kopie van de originele foto's. Met dank aan Francois Knudde.

Zwemmen Haanse redders De Panne-Knokke over ?

Tijdens een persconferentie ten gemeentehuze belichtte Dominiek Laridon de betrachting van de Haanse redders : de afstand De Panne-Knokke (64 km.) overzwemmen in estafettevorm.

„Het idee ontstond omstreeks augustus '89. Aanvankelijk dachten wij aan een kanaalovertocht, maar dat wordt zeer moeilijk te realiseren. Er is een lange wachtlijst, een toelating wordt niet meer zomaar gegeven en er is het zeer druk verkeer op het kanaal. Vandaar de gedachte om een alternatief voorop te stellen : de Belgische kust afzwemmen in estafette. Aanvankelijk waren 8 kandidaten bereid om hieraan deel te nemen. Vandaag blijven er zes gemotiveerde mannen over.”

De zwemmers

Eén voor één werden de deelnemers voorgesteld :

Bruno Allemeersch is student ekonomie, waterpolospeler en sinds zijn prille jeugd geboeid door de zee en voornamelijk het zwemmen in zee.

Frank Demeulemeester studeert rechten en is laatstejaars. Hij maakt deel uit van de Belgische universitaire zwemploeg.

Wim Deprez uit Blankenberge komt iedereen bekend voor. Hij nam deel aan de wereldspelen voor getooggestoorden in Nieuw Zeeland, was winnaar van de Gouden Badkar in Blankenberge en won onlangs de Wielingendoortocht.

Danny Marius is onderhoudstechniek bij de R.M.T. en beschouwt deze proef als een uitdaging.

Stefaan Schreel uit Gent is student beeldhouwen en poogt zijn man te staan in deze onderneming.

Jan Zwamepool uit Antwerpen volbrengt zijn legerdienst, zwemt al een 12-tal jaren, is eveneens waterpolospeler en zou deze tocht als een bekroning willen zien voor zijn zwemploeg.

De organisatie berust bij Danny Marius, Dominiek Laridon (De Haan) en Stephane Colin uit Nieuwmuister.

De geplande data zijn 1 en 2, 8 en 9 of 15 en 16 september. Dit hangt af van verschillende factoren : weersomstandigheden, stroming en vooral windsterkte. De toelaatbare normen zijn : 2 beaufort uit alle richtingen tot 4 beaufort uit West-zuidwest. De geraamde tijdsduur is ongeveer 20 uur. De startplaats is einde dijk West. De Panne met aankomst einde dijk Oost-Knokke. Talrijke vergunningen dienden aangevraagd en bekomen te worden. Een eerste betrof het zwemmen binnen de 200 m. zonde, dit ter voorkoming van ongevallen bvb. met jachten. Voorts was er een tweede toelating nodig voor de bepaling van de start en de aankomst en een derde vergunning moest toelating geven om de vuurzone van Nieuwpoort over te varen, dat omwille van de militaire artillerieschool in Lombardsijde.

Het cruciaal punt blijft echter het overzwemmen van de haven van Zeebrugge, en dit liefst overdag.

De technische kant

Dat een dusdanige onderneming veel voor zich tist, vooral dan op technisch gebied, blijkt uit het volgende.

Twee reddingsboten met zoeklicht escorteren de zwemmers die één uur zwemmen en afgelost worden, dit in een beschreven volgorde. Daarnaast begeleiden twee kajuitjachten, met alle akkommodatie aan boord, het team. Begeleidende personen zijn : 6 redders uit De Haan, een geneesheer (dokter Goethals), een verpleger, een knecht, een kok die instaat voor koelhydraterijke voeding zoals rijst, deegwaren, soep, kip en fruit en een officiaal in de persoon van een politiefunktionaris of een rijkswachter.

De verzekering is in handen van Bloso sportverzekering via de Sportdienst en de organisatie is gesteund door : Redders De Haan, Bond voor Kust- en Badredders, Gemeentebestuur De Haan, Damen Leathers, bvb. Bloso en HSA NV Spaarbank.

Afhankelijk van het tij worden volgende starturen vooropgezet : 1ste en 3de weekend vertrek zaterdagavond 20 u., tweede weekend zaterdagavond 20 u. Voor 1ste en 3de weekend is de doortocht op zondagmorgen in De Haan gepland omstreeks 5 uur in de morgen. Supporters, allen daarheen ...

Grootste handicaps hierbij zijn tegenwind en spierkramp. Ook zeeziekte kan de kop opduiken. Het is immers reglementair zodat een zwemmer verplicht is één uur te water te zijn, zodat kan de hele onderneming opgedoekt worden. De estafettevolgorde dient hierbij steeds goederbedijgd te worden.

Wat de voorafgaande trainingen betreft, heeft iedere deelnemer er een uitgebreid schema op nagehouden : individueel, in groep met ook enkele nachtelijke trainingen. Hun oordeel : „Wij hopen te slagen, wij zijn optimist, wij denken slechts hieraan. Zelfs bij niet slagen, gaan wij er fier op deze uitdaging, die voor zover men weet, enig is in België, aangegaan te hebben. Jammergenog was het Guinnessboek niet bereid hier gehoor aan te geven.”

Dat dit allemaal geld kost, is een vaststaand feit. Hiertoe beschikken de redders van De Haan over een gespingde kas, dank zij de verkoop van stickers (50 fr.), de opbrengsten van de beach-party en de drankverkoop ter gelegenheid van Vlissegem-kermis.

Met felicitaties vanwege de sportschepen ...

Wat sportschepen Ch. Vanmassenhove hierover denkt, vroegen wij hem op de man af. „Aanvankelijk was niet iedereen happig met dit idee. Wij lieten hen echter doen en kwamen tot de vaststelling dat hun opzet duidelijke vormen aannam en dat de ploeg zich goed voorbereidde. Wij blijven bij de gedachte dat het team de inspanning zelf moet doen en pas nadien, bij slagen, financieel kan gehonoreerd worden. Toch, slagen of niet, deze jongens hebben nu al mijn felicitaties voor het aandurven van deze onderneming.”

Reddingsploegen De Haan deden uitstekend werk.

Organisatie

Klemskerke bezit twee reddingsploegen:

4 man op de Vosseslag en 10 man in De Haan. Vlissegem telt een 2 man sterk team. Ieder ploeg staat onder leiding van een hoofdredder, die ondermeer beslist over de rode, gele of groene vlag. Het geheel staat te Klemskerke onder het toezicht van de politiecommissaris en te Vlissegem onder die van burgemeester Decherf. De effectieve bewaking kreeg een aanloop met het Pinksterweekeinde om fulltime te functioneren tussen 14 juni en 8 september. Iedere dag waren de mannen op post van 9 u30 u. tot 13u. en van 14 tot 18 uur.

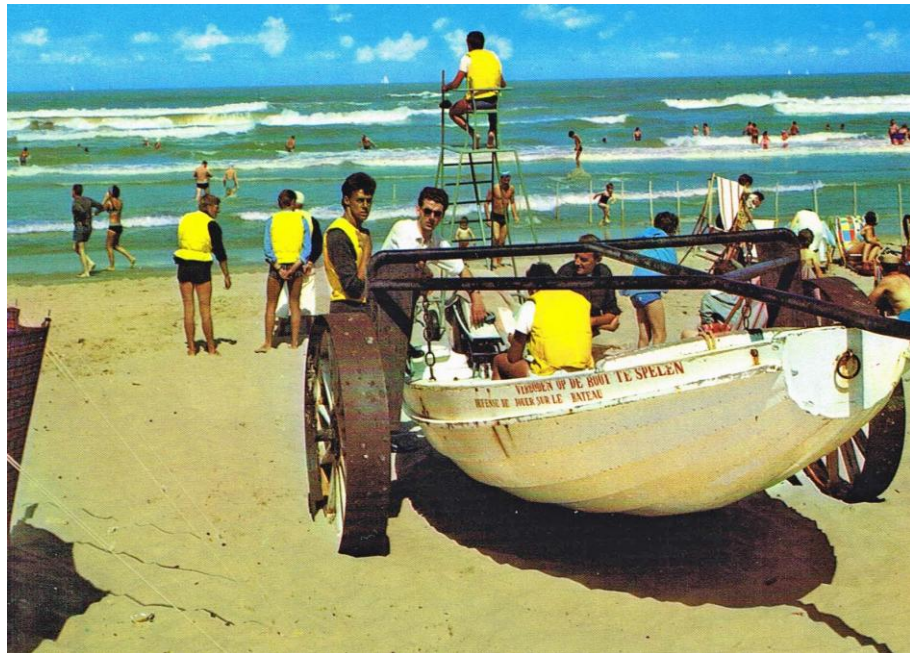
Werking

Volgens Louis Borny waren het dit jaar uitstekende ploegen." *Er was een flinke geest, goede samenwerking en men begreep elkaar opperbest. Flinke zwemmers met als uitblinkers B. Van Coillie, P. Van Vooren (kanaalzwemmer), R. Barisoen en B. Vyncke. Zonder onderbreking was er een ploeg die de bewaakte zone afwandelde. Telkens de zee het toeliet lag er een boot vertrekken-gereed. Met de verrekijker werd ook de onbewaakte zone in de gaten gehouden, want wanneer er diende tussengekomen dan was het meestal daar.*

Naast een motorboot beschikken we over een vlot. Tevens kan er met de lijn gered worden"

Balans

Deze zomer door hun kunnen en door snelle tussenkomst: zes levens gered, geen enkele fatale afloop en wie weet, hoe door hun

Op deze postkaart - die waarschijnlijk de wereld rond werd gestuurd, - ook o.a. redder Louis Borny.

preventief optreden, hoeveel narigheid er is voorkomen. Dit seizoen was het wel een goede stille zee, volgens Louis. *Een meegaande stille WZW. wind, en mooi, zonnig weer. Bij dergelijke zee mogen er een miljoen (!) in het water zitten, zegt hij. Is er echter een sterke ZO-wind, samen met vloed, dan is het levensgevaarlijk, want net deze beide elementen vechten tegen elkaar en dan spreken we van een halende zee.*

We menen toch te mogen besluiten dat onze mannen met om het even welke andere ploeg van onze kustgemeenten mogen wedijveren. Jammer dat we telkens maar op halve krachten kunnen meedoen aan de jaarlijkse wedstrijden." (cvm)

Hoofdredder Louis Borny, De Haan .

Op de kustlijn Bredene – Blankenberge had voor de fusie ook Nieuwmunster een spietje strand. Na Vosseslag, De Haan, (Klemskerke), Vlissegem volgde Nieuwmunster, Wenduine, Harendijke. Wijlen Marcel Vandamme mocht op het Wenduinse strand zijn dranktentje niet optrekken en dus klopte hij aan bij Nieuwmunster, waar hij wel toelating kreeg. Hij stond dus op het strand aan de grens met Wenduine (even voorbij de gekende " Cabanne "). Na de fusie van gemeenten mocht Marcel dan toch naar Wenduine, Nieuwmunster bleef immers niet langer "Nieuwmunster aan zee ".

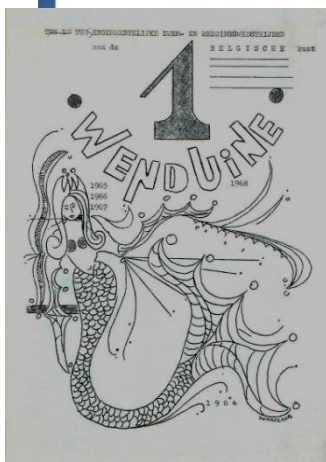
„De Strandredder” in eindejaarsornaat te WENDUINE

Bij «De Prinses der badplaatsen» is het tijdschrift «De strandredder» een schrijver geworden die in de zomer meer doet dan de baders en de toeristen wenken geven op het gebied van baden en badinrichting. Het is zowat

26-12-1968

Gemeente
DE HAAN

een public-relations geworden voor Wenduine, dat om het met een term uit het blaadje zelf te zeggen, de nood bij anderen aan hostesses te Wenduine opvangt.

De reddersploeg van Wenduine is immers al een publiciteitsmaker zonder weerga. De mannen van Florent Knudde slaagden er immer in 3 jaar naeen primus te worden in de Kustreddingswedstrijden, georganiseerd onder alle korpsen van de Noordzee. Dergelijke prestaties bekomen met een korps, dat veelal moet gerekruteerd uit tijdelijke agenten, is best een referentie die telt.

In het licht hiervan verschijnt regelmatig «De strandredder». Bij de jaarwisseling 68-69 is het een maxi-uitgave geworden van 11 pagina's. De strandredders brengen er zowat alles naar voren wat maar verband heeft met de Noordzee en Wenduine.

Men vindt er passende gedichten; verhandelingen over Noordzee en strand; opstelletjes van de Wenduinse jeugd over seizoen-aangelegenheden; bespreking van de problemen rond bewaakte en onbewaakte zones aan de kust; de toenemende vervuiling van strand en duinen door toeristen en uitbaters die het wat de reinheid, buiten de gedurige inspanning van het gemeentebestuur, zelf zo nauw niet nemen; een merkwaardige bijdrage over de zee in de schilderkunst door Chris Knudde. «De strandredder» sluit zijn uitgave nieuwjaar 68 af met een verslag over de vergadering van de prov. commissie voor Zwem- en Reddingsbrevetten en de eveneens provinciale vergadering over de reorganisatie van de reddingsdiensten langs de kust om te eindigen met het voorstel van senator Poma over de oprichting van een nationale bewakingsdienst en reddingsdienst aan de kust.

Dat alles, met daarbij de nodige verlichting door foto's, mopjes naar de Uilenspiegeltrant en levenswijsheden van de Bond zonder Naam, maken van «De strandredder» dimaal weer een gestileerd lezenswaardig blad, waarbij het enerzijds spijtig te noemen is dat er niet meer contact is tussen de verschillende reddingskorpsen van de kust, ook wat de uitstraling naar de toeristenmassa aangaat en met daarnaast de bedenking dat de eigen geldmiddelen van een «Strandredder» het niet aankunnen zijn interessante lezing op breder niveau te verbreiden. (bb)

De Wenduinse redders hadden ook hun publicatie, zeg maar een soort clubblad dat onder impuls van wijlen Florent Knudde, (- verantwoordelijke uitgever, - ambtenaar bij de gemeente en - freelance persmedewerker) weldra ook zijn weg vond niet alleen bij de gewone strand- en zeebezoekers van de prinses der badsteden (Wenduine) maar ook bij bewoners en zelfs de hogere overheid omwille van zijn degelijkheid. Voor grafische toestanden en ontwerpen tekende wijlen Ronny Demaecker, leraar.

«De Strandredder» leverde bijdragen en raadgevingen over de zee, haar stromingen en haar gevaren, de winden bij eb en vloed; de opleiding van de redders en hun taken met pleidooi voor een dagrapport omtrent aantal bezoekers en tussenkomsten. Af en toe echte preventie alhoewel dat woord toen nog niet was uitgevonden. Zo werden in de vroegste nummers de ouders aangeraden hun kinderen zo vroeg als mogelijk te leren zwemmen. Volgde daarop een heuse zwemcursus.

Menig student met thesis rond strand- en badgebeuren zag hier een eerste publicatie van zijn werk. Geen wetenschappelijk nieuwtje rond hun «stiel» bleef onbekend noch onbenut.

Ook de noden en wensen van de redders kwamen herhaaldelijk met aandrang ter sprake. Een spreekbuis waarvan telkens naar de volgende uitgave werd uitgekeken.

← - groene cover voor de fusie
- blauwe cover na de fusie tot Groot De Haan
- special na 5 opeenvolgende eerste plaatsen op de jaarlijkse Zwem- en redderswedstrijd.

- 01 juni tot 15 sept. 1973 - Een samenvatting van het werk en de werkomstandigheden van de redders. ("De Strandredder"-6° jg. N° 22-okt.1973) Het stokpaardje van de Wenduinese redders !

44

GEGEVENS BETREFFENDE DE ACTIVITEITEN
van de Wenduinese strandreddingdienst.

(Hopelijk zullen andere badendiensten insgelijks, indien het nog niet gedaan werd, dagelijkse strandrapporten opstellen - graag houden we ons ter beschikking voor inlichtingen).

1. Badendienst geopend van 1 juni t/m 15 sept.73. .108 dagen
beoosten golfbreker 2 en bewesten golfbreker 4.
2. Badendienst ,, Harendijke " geopend van 1.7 t/m 2.9. 64 "
beoosten golfbreker 11 en bewesten golfbreker 12.
3. S i g n a l i s a t i e v l a g g e n
Centraal strandgedeelte Harendijke

Groen	79	30
Geel	39	24
Rood	5	4.

NB. de rode vlag werd nochtans dagelijks gehesen tussen 13 en 14 uur.

4. Vastgestelde windrichtingen tijdens de diensturen
(van 10 tot 13 uur en van 14 tot 19 uur)

Noord	15	Noordwest	13
Oost	12	Zuidwest	10
Zuid	1	Noordoost	25
West	18	Zuidoost	1

5. Tijdens de diensturen

Regen 11 maal	van veranderlijk tot mooi 23
Zonnig 63	Kalmte zoe 68
	Storm 4
	Woelig 12

6. Kanspoelingen: Stookolie 8 dagen
Kwallen 10 dagen
Allerhande 20 dagen
38 dagen vuiligheid op het strand

7. BADERS EN ZWEMMERS

bevaakte zone beoosten golfbrekers 2 en bewesten 4			
	BEWAAKT	ONBEWAAKT	TOTAAL
baders	172 000	109 000	281 000
zwemmers	37 000	24 000	61 000
	209 000	133 000	342 000

968 000 strandbezoekers.

HARENDIJKKE			
bevaakte zone beoosten golfbreker 11 en bewesten 12			
	BEWAAKT	ONBEWAAKT	TOTAAL
baders	45 000	55 000	100 000
zwemmers	6 500	9 500	16 000
	51 500	64 500	116 000

503 000 strandbezoekers
1471 000 TOTAAL "

45

T o t a a l aantal strandbezoekers .1 471 000

Totaal aantal	bevaakt	onbevaakt	
baders	281 000	100 000	381 000
zwemmers	61 000	16 000	77 000
	342 000	116 000	458 000

baders tussen 13 en 14 uur
vóór en na sluitingsuren

	20 000
	10 000
	468 000

8. VERDRINKINGEN GEEN
9. TUSSENKOMSTEN. 13
10. REDDINGEN.... 0
11. REDDINGBOTEN TE WATER

Noorse jol met ingebouwde motor	14
Polyesterboot met BBR	30
Rubberboot met BBR	20

12. Gecontroleerde vaartuigen o.v.a. drijvende voorwerpen

(Kano's	3000
Motorboten	3000
jachten	6000
lucht-	
matrasen	5000
rubberboten	3000
TOTAAL	20 000

13. TUSSENKOMSTEN IN ROOD KRUISPOST

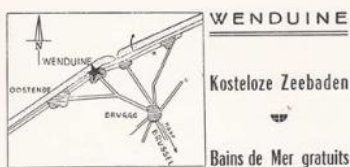
lichte gevallen.	63
erger gevallen.	16
dronkelingen	0
tussenkost dokter	23
vondelingen	209
totaal	311

14. De ontruimingsdienst van de Belgische Zeemacht kwam op aanwijzingen van de strandredders tijdens de maand juli een 2 tal dagen om springstoffen (zijnen van de Rormel versperring op het strand "A.O.III) bij laag water aan de westkant van de rotonde te verwijderen.

14. Op zaterdag 30 juni 1973 werden er te 9 uur reanimatie-cursussen gegeven in open lucht op het strand voor de strandredders. Deze cursussen werden insgelijks met volle aandacht door een groot aantal strandbezoekers bijgewoond.

1958

Wereldtentoonstelling.
PR op zijn best

WENDUINE : Princess der Belgische Badplaatsen.
Eenig zw. verlat door aan de Belgische Kust, op slechts 80 minuten van de Wereldtentoonstelling 1958.

WENDUINE : Princess des Plages Belges.
Fossez vos vacances à la Côte Belge, à 60 minutes de l'Exposition Universelle 1958.

WENDUINE : Princess of Belgian beaches.
Spend your holidays on the Belgian Coast, only an hour from the World exhibition 1958.

WENDUINE : Die Prinzessin der Belgischen Badeorten.
Verbringe die Ferien an der Belgischen Küste, nur 60 Minuten von der Weltausstellung 1958.

1969 - Eerste redster !

In 1969 was er op het strand van Nieuwpoort een merkwaardige verschijning: de eerste redster aan de Belgische kust ! Mevrouw Josette Vermout, regentes lichamelijke oefening was zowel in de zwemkom als op het strand actief. In 1970 kwam studente Martine Talloen tijdens haar vakantie-job haar collega vervoegen. Ze nam ook deel aan het tornooi in 1970 wat een leuke ervaring was. Reactie van de mannelijke collega's : " *Nu zijn onze cabines altijd proper !* "

1973: Tentoonstelling

" Zo zwemt en redt men in de zeeprovincie West-Vlaanderen" vond plaats in de gemeentelijke feeststal (gemeentehuis Wenduine) tijdens de Reuzenfeesten te WENDUINE.
op 07 juli en 13 aug. 1973

Org.: Op vraag van het lokale feestcomité:
De plaatselijke dienst voor toerisme,
"De Strandredder" en de Tarpoenvissers.

Ook hier werd de opkomst van het zeebaden, de werking van de zeebadendienst, de zwemcursussen in de scholen, de opleiding van de redders en het veilig houden van het baden in de schijnwerpers geplaatst.

Er kwamen 3000 bezoekers op af die ook konden genieten van een permanente diavoorstelling.

Florent Knudde, Wenduinaar en boegbeeld

AAN ZEE

Naast zijn dagtaak op het gemeentehuis heeft Knudde echter nog heel wat meer om handen. Zijn levenstaak ziet hij gelegen op het strand, daar heeft hij als kustbewoner zijn hart aan verpand.

Florent is steeds de bezieler geweest van de reddingsdiensten van Wenduine. Met terechte fierheid vertelt hij: «Ik behaalde in 1958 het brevet van redder aan de Kust. In 1961 nam ik zelf deel aan de eerste wedstrijd zwemmend redden die gehouden werd tussen de verschillende badplaatsen. De ploeg bestond uit: Gustaaf Joyaart, Michell Vermeersch, August Arents en Albert Delanghe. Dit was de toenmalige reddingsploeg. Ikzelf en André Dekaersgier namen deel als zwimmers. Zelf ben ik nooit in dienst geweest als redder, wel nam ik nog dikwijls deel aan de reddingswedstrijden die Wenduine tot nog toe elf maal won. Vorig jaar werden geen proeven gehouden, wegens de fusie die nog maar pas gebeurd was. Dit jaar worden de wedstrijden georganiseerd door Nieuwpoort».

Zeewacht: «Je bent ook actief als lesgever over het redden?»

Knudde: «Ja, vanaf 1962 kwam ik in de Kommissie voor zwem- en reddingsbrevetten. Die Kommissie bestaat uit dokter Lust van de reanimatiedienst Brugge, Velghe afdelingschef van het Provinciaal bestuur, de badmeesters van het Stedelijk zwembad Oostende, stedelijk zwembad Jan Guillini Brugge, en het provinciaal zwembad van Kortrijk. Ikzelf geef les over Kennis van de zee en plichtenleer van de redder. Ik ben trouwens reeds sinds begin maart ieder weekend bezet door die kursussen, waarvoor het momenteel examen is».

Zeewacht: «In het Wielingenbad geeft U ook zwemonderricht?»

Knudde: «Dit heb ik gedaan, maar heb dit nu overgelaten aan Roger Aelderwereld. Ik ga het stilaan wat kalmer opnemen».

Zeewacht: «Er wordt hier te Wenduine ook regelmatig een boekje «De strandredder» uitgegeven. Dit schijnt ook uw initiatief te zijn?»

Knudde: «Het is wel zo dat het idee bij mij gerijpt is, maar die Strandredder heeft een bestuurskern bestaande uit Renon Demaeker, Freddy Masson, mevrouw Leopold Mestach, mevrouw Knudde en ikzelf. De Strandredder werd gesticht op 1 juni 1968 en is dus aan zijn eerste lustrum toe dit jaar.

Het doel van de Strandredder is te streven naar een maximum veiligheid van de badgasten op het strand en de zee, dit door middel van een mini-uitgave. De veiligheidsregels die wij in het blaadje neerpennen zijn gebaseerd op ervaringen. Het blaadje is onafhankelijk, dit wil zeggen dat we van niemand financiële steun ontvangen. Wel mogen we papier gebruiken van de gemeente en gebruiken we ook papier van de provincie.

Zeewacht: «Je bent reeds zolang met de zee en de gevaren ervan bezig dat je er als het ware mee vergroeid bent. Nog nooit nare ervaringen opgedaan?»

Knudde: «Ik heb hier in Wenduine jarenlang de badendienst in het oog mogen houden van het gemeentebestuur. Het is zowat mijn levenswerk. Nu vind ik het wel spijtig dat er mensen zijn uit de administratieve diensten die het voor het zeggen willen hebben. Die mensen zijn niet op de hoogte van de zeegevaaren, hebben geen zeekennis en kennen het bijzondere werkterrein van de redder niet. Het is begrijpelijk dat dit tot conflicten moet leiden, wat ik wel zeer betreurt».

In de vele dokumentatie die Florent ons toont zien we ook een certificaat waarop vermeld staat dat hij een medaille krijgt van Moed en Zelfopoffering. Dit kreeg hij voor het redden van een vader en zoon uit de woelige zee in juli 1961.

Zelfs Koning Boudewijn kwam vorige zomer naar Wenduine om er reddingsdemonstraties te volgen. De nodige uitleg kreeg zijn excellentie natuurlijk van Florent Knudde. Intussen stuurde Knudde de dokumentatie op die de Koning hem vroeg.

OOK OORLOGSONDERSCHIEDINGEN

Een ander terrein waar hij ook actief was, was de weerstand gedurende de tweede wereldoorlog. Hij kreeg in 1950 het Oorlogskruis 1940 met bronzen leeuw, dit voor zijn diensten als «Lid van het geheime leger, weerstand van het allereerste uur, verspreider van sluikbladen, helper van werkweigeraars, geallieerde vliegeniers en opgespoorde vaderlanders, dit door te eenzelveheidsstukken te verschaffen, hij bezorgde inlichtingen en foto's van militaire aard».

Zeewacht: «Nooit met de bibber gezeten dat men U zou snappen?»

Knudde: «In februari 1944 deden veldgendarmes huiszoekingen op het gemeentehuis om te kijken of er hulp geboden werd aan ondergedokenen. Ze konden echter niets vinden, deels door de voorbereidingen die we getroffen hadden, deels ook door de hulp van ere-Arrondissementsschepers Botte. Deze laatste is steeds een grote hulp geweest, ook voor wat betreft het werk voor de reddingsdiensten».

Totdaar Florent Knudde die nog heel wat anekdotes zou kunnen vertellen. Een man die een rijk gevuld leven achter de rug heeft en hoopt in de toekomst nog heel wat baanbrekend werk te verrichten op gebied van de reddingsdiensten aan de kust.

Bijv. «De Zeewacht» 05-05-1978

Eric VAN DEN BROUCKE

Op bijgaande foto:

verermerking van de heer Florent Knudde door de toenmalige Prins Albert.

Als beloning voor daden van Moed en Zelfopoffering in 1961 ontving hij in 1962 de Eremedaille 1° Klasse, want hij slaagde er zwemmend in aan de westzijde van de rotonde te Wenduine een vader en zoon in moeilijkheden te redden uit een woelige zee met uiterst gevaarlijke stromingen.

Maar zijn mooiste belevenis was wel het bezoek van Koning Boudewijn aan zijn redders in de zomer van 1977 (zie pag. 31)

LOUIS BORN Y 25 JAAR REDDER (1972)

Louis wordt op zijn werkplek, het strand vlak aan de vloedlijn, geïnterviewd. Er staat een felle bries op het water. In de verte tekenen zich kleine witte koppen af tegen de lichtblauwe horizont. In de nek brandt de zon geweldig.

“Het wordt een drukke dag” zegt Louis Borny, hoofdredder van Klemskerke - De Haan die al 24 seizoenen paraat staat om mensenvens voor gevaar te behoeden. Volgend jaar wordt het zijn zilveren jubileum.

Niet gevaarlijk, maar...

“Of de zee gevaarlijk is? Je moet maar eens de statistieken nagaan. Er verdrinken veel meer mensen in de binnenlandse vijvers dan in zee. Nee, de zee is geen gevaarlijk ding. Maar men moet toch oppassen. Bezie even die grote kuil. Hij wijst met zijn vinger naar een soort pannen op het strand van De Haan. “Zowel bij opkomend als bij aftrekkend water liggen we met onze boot midden in die kuil. (die ligt bij ebbe volledig droog) / Bij winderig weer en sterke stroom kan het zelfs voor een goede zwemmer gevaarlijk worden. Daarom houden we altijd een scherp oog in het zeil. Gelukkig zijn er niet zoveel ”kuilen “ langs onze kust. Aan gevaar moet men dus ook niet zoveel denken”.

Discipline.

Meer dan eens breekt Louis het gesprek bruske af. Hij zet dan zijn koperen hoorn aan de mond en zwaaiend met de rode vlag tracht hij de baders diets te maken dat ze de gevaarlijke zone onmiddellijk dienen te verlaten: “ Zijn ze nogal gehoorzaam “? vraagt men de 62 jarige redder. “Ik zou me liever wat optimistischer uitlaten wat gehoorzaamheid betreft, maar de waarheid gebiedt me het anders te zeggen.. Het is vreemd, maar het is net of de mens het avontuur verkiest boven de zekerheid. Anders gezegd, gehoorzaamheid is niet bepaald een badersdeugd. Wat bovendien opvalt is dat de buitenlanders meer gedisciplineerd zijn dan onze eigen mensen”.

Goed betaald.

De tijd dat de redders er (financieel) voor spek en bonen bij liepen is nu wel voor goed voorbij. De uurlonen liggen op een behoorlijk peil, zodat de zaak van de verzekering van de dienst meteen is opgelost. Volgens de wettelijke

V.l.n.r. Boven: Roger Van de Kerckhove, ?, Bernard Vincke, Leo Tavernier.. Vooraan: Hilaire Van de Kerckhove, Camiel Lannoye, Louis Borny

voorschriften dient, in de bewaakte zone vanzelfsprekend, één redder voor handen te zijn per 50 m zeestroom. Voor De Haan betekent dat 10 redders die iedere dag van 9 tot 12 en van 13 tot 19 u op post zijn. Bij de gewone redders vindt men van langs om meer universitaires. Zo treffen we in Klemskerke een zesdejaars geneesheer, een turnleraar, twee onderwijzers en twee andere universiteitsstudenten aan. Ook de bekende Oostendse kanaalzwemmer Van Voren hoort erbij. Tijdens de topdagen en de weekeinden wordt de getalsterkte opgedreven tot 14, omdat in die periode het aantal badgasten gevoelig oploopt. Wat de uitrusting van de reddingsdiensten betreft is Louis tevreden. “ Hier in De Haan beschikken we over 4 boten (2 grote en 2 kleine). Dat is ruim voldoende. Wat wel enigszins te wensen overlaat is de kennis van de redders omtrent het gebruik van de zuurstofapparaten. Een paar lessen door bevoegden kan zeker geen kwaad. Een ander feit dat meer de aandacht verdient is de periode van indiensttreding. Praktisch gaan alle reddingsdiensten aan de kust per 1 juni moeten in voege treden. Dit gebeurt echter niet, met het gevolg dat precies in de onbewaakte tijdstippen verdrinkingen voorvallen. Het vormt vanzelfsprekend een bijkomende uitgave voor de gemeentebesturen, maar vermits veiligheid nu eenmaal de beste propaganda is voor elke badstad, zouden de reddingsdiensten in werking moeten zijn van 1 juni tot 15 september. “(RD)

Koninklijke interesse voor de redders.

KONING BOUDEWIJN op bezoek in Wenduine 13-07-1977

Christiane Knudde: *“’t Is alsof het gisteren was. Herman Liebaers, de Grootmaarschalk van het Hof belde ons thuis op en vroeg naar papa. “Om een ontmoeting met Koning Boudewijn te regelen met “zijn” redders.”*

Het werd een fantastische dag met een geliefde koning die er alles wou over weten. De kennis van de zee met haar stromingen en verraderlijke wind.

De redding van een drenkeling werd gedemonstreerd, voor de redders was er een bemoedigende babbel vol interesse.

Een massa volk leefde met het grootse gebeuren mee. Een van de onvergetelijke dagen voor Wenduine, zijn redders, zijn bevolking en zijn toeristen. Natuurlijk waren er ook geschenken voor de vorst: een reeks keramieken van “De Strandredder”, hem overhandigd door Juffr. Marleen Meyers, dochter van de burgemeester. Wijlen Frans Honorez maakte er zelfs een mooi filmpje over.

Foto hierboven: Ebbe was het zeker, maar was het laag tij?
"Kijk, Sire, U kunt de kop van de boarebreker", - West-Vlaams voor golfbreker, - zien. (of zo iets zal het geweest zijn)

Het select gezelschap: v.l.n.r. : dhr. Lamquet, turnleraar van de Koning (hij kwam hier altijd met vakantie), Schepen Raymond Jonckheere, Burgmeester Marcel Meyers, Koning Boudewijn, Florent Knudde, Commissaris Helders, Gouverneur Pierre van Outryve d'Ydewalle, en een Officier bij het Hof.

Lovende woorden in de pers:
"Felicitaties voor de koene strandredders, die dank zij het levenswerk van dhr. Florent Knudde, als de beste en meest technische geperfectioneerde strandredders bekend staan"
 (De Zeewacht 15 juli 1977)

(Foto's met dank via Mevr. Christiane Knudde en dhr. Edwin Vandenberghe)

François Knudde, een halve eeuw redder..

François Knudde ging met pensioen in 2010 na 50 jaar redder zijn. Op pensioen is wel het juiste woord, *op rust gaan* staat niet in zijn woordenboek. Voor dag en dauw staat hij op het strand zijn zee te beoordelen en te genieten van de vrije tijd rond zijn strandcabines. In het najaar zijn ook de garnalen voor hem - niet tegen te houden kruier- als vogelvrij verklaard. De zee met alles er rond, er aan en er op is zijn ding. Zwart gat ?? Kent hij niet!

Hij startte in 1960, School lopen was niet zijn specialiteit: *"Ik heb mijn middelbare school niet afgewerkt en heb altijd het gevoel gehad dat ik me moest bewijzen. Daardoor trek ik me ook veel meer aan"*. Zo vertelde hij het aan de interviewer van het Gemeentelijk informatieblad die met hem een "losse" "babbel" hield. In 1960 kende men nog geen professionele redders, het ging er heel vlug naar toe.

Hij gaf ook van uit zijn ervaring een goede raad mee: *"Wij kwamen op het strand met Sinksen en werkten alle dagen, verlof bestond niet. We werkten 31 op 31, we*

kenden elkaar dus goed en we "klapten" veel meer met elkaar. Nu is er veel wisseling. Per maand zijn er zo 'n 65 redders actief op de stranden van De Haan. Gevolg: veel minder contact. Nochtans is "veel klappen met elkaar" essentieel" ..

François was hoofdredder van 1971 tot 2010. Elf opeenvolgende jaren - wat tot Koninklijke belangstelling leidde - was er voor de teamcaptain en zijn team de geleverde inspanning, de zegeroes en de felicitaties bij het winnen van het jaarlijks Redders- en Zwemtorneo aan de kust. Orde en tucht .. iets (boot bv.) wat mankeert of kapot? Onmiddellijk en degelijk te herstellen!

Tragedies heeft hij ook gekend. Zijn instructeur verdronk, een jong meisje dat gereanimeerd werd hield er een zware beperking aan over.... blijft altijd bij. Gelukkig zijn er ook de noodgevallen die goed eindigden, wat een ongekennde voldoening en levensvreugde geven.

"De ploeg en het teamwerk, dat is de sterkte van het reddersleven."

Kirsten Lemaire vertelt: redster op het Wenduinese strand !

Wenduine baadt in een late winterzon op zondagnamiddag, het is er gezellig en net niet te druk op de zeedijk. Over de rotonde zoeven kinderfietsjes en skateboards. Voor Studio Brussel-stem Kirsten Lemaire voelt het alsof ze jaren terug in de tijd keert, naar de weekends en vakanties die ze hier door bracht bij haar grootouders.

"Mijn vader groeide op in Wenduine. Maar zowel hij als mijn moeder vonden werk in Brussel, waar ze gingen wonen en waar mijn zus en ik ook geboren zijn. Toen ik 14 was kwamen ze terug naar West-Vlaanderen, naar Dudzele, wat toch een behoorlijke cultuurschok voor mij was. West-Vlaanderen wende echter snel.

"Ik liep school in Brugge, maar onze vrije tijd brachten we vooral in Wenduine door, aan 't kabientje op 't strand. Wenduine betekent voor mij zonder meer een onbezorgde jeugd, ravotten in de duinen, spelen in het parkje en in het bosje, later snode uitgaansplannen smeden op het basketpleintje...Ik heb hier zelfs een paar jaar als redster op het strand gestaan. (1994-1999). Een vriendin die ervan droomde om redster te worden, nam me mee naar de zwemtrainingen: op vrijdagavond in het Wielingenbad in Wenduine, op zaterdagmorgen in het zoute zwembad in Oostende, en daar kamen nog de weekendcursussen in Middelkerke bij. Ik ben altijd wel zo geweest: als iemand mij vraagt of ik meedoe, dan doe ik mee. Voordien had ik een studentenjob in de keuken van een visrestaurant. Als ik dan 's namiddags mijn vrienden op het strand opzocht om wat te zonnen, rook ik ondanks een paar douches nog altijd naar vis", lacht ze. "Maar redster zijn vond ik een prachtjob. Elke middag brachten mijn grootouders met veel liefde mijn lunchbox naar het reddershuisje..."

Bron: KW Weekend www.kw.be - Interview:Nancy Boerjan - Foto: Kirsten Lemaire

PALMARES

Intercommunale Zwem- en reddingswedstrijden .

Organisatie: Provinciale Commissie voor Zwem- en Reddingsbrevetten

Proeven :

- 1.- tewaterlating houten reddingsboot en om het snelst naar een boei en terug naar strand roeien.
- 2.- een drenkeling ophalen met een gemotoriseerde boot met slalom tussen 5 boeien en terug.
- 3.- Eén man van de ploeg een levende drenkeling uit zee halen;
- 4.- Zwemwedstrijd (vrije slag).
- 5.- Reddingsproef met lijn (een man eens bij de drenkeling, worden beiden met een lijn op het strand getrokken)

1961 - BLANKENERGE

1° editie 03-06-1961
9 ploegen 100 p

1.- Zeebrugge	96
2.- Knokke	76
3.-Koksijde	73
5.-Klemskerke	66
6.-Wenduine	63

1962 - BREDENE

2° editie 16-06-1962
8 deeln. 100 p

1.- Bredene	82
2.- Zeebrugge	75
3.-Middelkerke	63
6.-Wenduine	40
7.-Klemskerke	ff

1963 - ZEEBRUGGE

3° editie 22-06-1963
7 ploegen . 100 p

1.- Klemskerke –De Haan	81
2.- Bredene	77
3.- Zeebrugge	75
4.- Wenduine	74

1964 - HEIST

4° editie 27-06-1964
7 ploegen. tijd

1.- Heist	9'35"3
2.- Wenduine	10'24"2
3.- Bredene	10'37"4
6.- Klemskerke	12'40"5

1965 - MIDDELKERKE

5° editie 28-06-1965
9 ploegen 100 p

1.- Wenduine	89
2.- Bredene	84
3.- Blankenberge	75
9.- Klemskerke	38

Foto: Klemskerke in actie ,1963.

In de boot :Louis en Raymond Borny.

met pop : Camiel Lannoye.
met draagberrie: Hilaire Van de Kerkchove.

1966 - WENDUINE

6° editie - 22-06-1966
9 ploegen 100 p

1.- Wenduine	91
(2° opeenvolgende keer)	
2.-Blankenberge	70
3.-Buggge (Zee-)	63

1967 - NIEUWPOORT

7° editie - 26-06-1967
10 ploegen 100 p

1.- Wenduine	78
(3° opeenvolgende keer)	
2.-Blankenberge	75
3. Zeebrugge	73

1968 - OOSTENDE

8° editie – 28-06-1968
12 ploegen 360 P

1.- Wenduine	350
(4° opeenvolgende keer)	
2.- Brugge	340
Blankenberge	340

1969 - OOSTENDE

9° editie -
10 ploegen 360 P

1.- Wenduine	350
(5° opeenvolgende keer)	
2.-Brugge	344
3.-Blankenberge	336
Bredene	336

1970 - DE PANNE

10° editie – 24-06-1970
11 ploegen 360 P

1.- Wenduine	358
(6° opeenvolgende keer)	

Francois Knudde (Capt.)(6x)

Leonard Roelands (6x)

Gesquière Marc

Desmidt Johan

Aernoudt Willy

Gheysen John

2.- Bredene 332

3. Middelkerke 328

1971 - OOSTENDE

11° editie 27-06-1971
10 ploegen 360 p

1.- Wenduine	354
(7° opeenvolgende keer)	
2.-Brugge	338
3.-Bredene	332

1972 - BLANKENBERGE

12° editie

10 ploegen op 450 p

1.- Wenduine 428

(8° opeenvolgende keer)

Francois Knudde (Capt.)(8 x)

Leonard Roelands (8 x)

Desmidt Johan

Lauwers

Gheysen John

Gesquière Marc

2.- Middelkerke 414

3.- Koksijde 412

1975 - ZEEBRUGGE

13° editie – 11-06-1975

8 ploegen op 200 p

1.- Wenduine 188

(11° opeenvolgende keer)

2.-Zeebrugge 184

3.-Middelkerke

→ Hier was Zeebrugge eervol tweede. In hun rangen telden ze nu ook hoofdredder Aernout en eerste redders Gheysen en Rau die eertijds bij het Wenduinese team waren en daar verscheidene eerste plaatsen hielpen waarmaken.

1973 - WENDUINE

13° editie – 20-06-1973

8 ploegen 100 P

1.- Wenduine 95

(9° opeenvolgende keer)

2.- Middelkerke 90

3.-Nieuwpoort 84

1974 -KOKSIJDE

11° editie 07-07-1974

10 ploegen 80 p

1.- Wenduine 77

(10° opeenvolgende keer)

2.-Zeebrugge 68

3.-Koksijde 67

11 keer na elkaar !! 1975

v.l.n.r. Francois Knudde (Capt.)(11x), Godechaerles Jean-Pierre, Louwagie Michel, Florent Knudde, (coach) Desmit Johan, Devos Eddy, Leonard Roelands (11x)

Ontvangst op gemeentehuis Wenduine 1975.

wendu

“De Zeewacht” 18-07-1975

REDDERSKORPS

OPNIEUW DE STERKSTE

Het wordt stilaan een traditie dat Wenduine met zijn redderskorps de eerste plaats wegkaapt in de wedstrijd tussen de redderskorpsen van de verschillende badplaatsen. Ook dit jaar te Zeebrugge stond er opnieuw geen maat op het meesterschap van de Wenduinenars die met kop en schouders boven staken, vooral daar waar het er op aan kwam zo vlug mogelijk te zwemmen. Eigenlijk niet te verwonderen als men weet dat de helft van de reddersploeg bestaat uit zwemkampioenen.

Dat Wenduine keer op keer de bovenhand neemt in deze proef is vooral te danken aan het deskundig uitkiezen van zijn redders. Het is vooral de heer Knudde die zich met deze taak bezig houdt. Het is dan ook voor de elfde maal dat Wenduine de begeerde trofee mee naar huis neemt. Wenduine is dan ook van plan om als publiciteit op folders en zo, naast zijn verschillende toeristische attracties de slagzijn: «Zijn redderskorps» te plaatsen. Eigenlijk een niet te vermaden publiciteit! **VK**

Samenwerking met andere actoren

Om de veiligheid te kunnen garanderen, kan de reddingsdienst hulp krijgen van andere

instanties.

Elke badstad heeft een bepaald aantal **EHBO - posten** op de dijk. Zij staan in voor de eerste hulp bij ongevallen op het strand. De redders kunnen ook altijd beroep doen op de **plaatselijke politie**. Vervolgens kan de **brandweer** assistentie bieden. Het **hulpcentrum 112**, zijnde de **MUG**, **ambulance** en **helikopter** werken ook nauw samen met de reddingsdienst.

Voor reddingsoperaties kan steeds de hulp van de **Seaking** vanuit Koksijde gevraagd worden.

Het **maritieme reddings- en coördinatiecentrum (MRCC)** in Oostende wordt voornamelijk gewaarschuld bij schepen in nood of olieverontreiniging. Zij zijn dus actief op zee zelf.

Tenslotte is er ook nog de **vrijwillige Zee-reddingsdienst van Blankenberge (VBZR)**

→ → ("De Kust is veilig" : met VBZR start op Vier (TV) op 28 aug. 2018)

Redden 24/24 7 op 7
Vrijwillig en onbezoldigd.
Dat is ons doel. Help ons Helpen

HOU DE LEVENSDREDDER IN DE LUCHT !!

Zonder extra financiering crasht Mug-heli

november 2017:

Iedereen zal het er wel mee eens zijn dat het redden van mensenlevens prioritair is. De overheid heeft het al maar over verkeersdoden en preventief en zelfs repressief optreden om dat aantal te verminderen. Maar wat als er toch iets fout loopt ?

Dan komt het soms op minuten. Minuten tijdwinst bij de interventie, het reanimeren en vooral het transport. Onze provincie met groot verkeersnet, 65 km zee en strand

→ heeft al jaren een redder die uit de lucht komt gedaald: de MUG heli . Die redde vorig jaar 40 levens, gemiddeld bijna iedere week één. Een MUG heli kost handenvol geld? Maar wat is een mensenleven waard ? Misschien nog waardevoller als het om de eigen familiekring gaat ?

Onlangs (nov 2017) deed federaal parlements lid K. Degroote uit Dentergem een warme oproep bij de gemeentebesturen die in de MUG-heli radius vallen (West- Oost- en Zeeuws Vlaanderen) omdat ze toch allemaal dit project zouden helpen subsidiëren. Teveel gemeenten zien graag hulp uit de hemel komen maar denken er blijkbaar niet aan een bijdrage te doneren. Billijk zou zijn bv. een jaarlijkse toelage in verhouding tot hun aantal inwoners.

“ Het nut van een Mugheli staat nooit ter discussie. Het redden van mensenlevens blijft altijd voorop staan ” aldus het parlements lid. Zijn oproep kreeg gehoor.

Nog tot 2020 voorziet de provincie West-Vlaanderen een aanzienlijke jaarlijkse bijdrage van 110.000 euro. *“Gelukkig heeft het VTM-programma **Helden van Hier: In de Lucht** veel mensen doen inzien dat we wel degelijk het verschil maken om mensenlevens te redden en worden veel initiatieven opgericht om ons te*

steunen. Dank zij verschillende donaties zal de mughelikopter ook in 2018 blijven opstijgen. We hebben elk jaar 50.000 euro tekort en daar moeten we het hele jaar door voor vechten ”, zegt Nicolas Müller, voorzitter van de Stichting MUG-Heli

Deze Mug-heli krijgt het jaar na jaar moeilijker om het - financieel althans - te blijven klaar spelen. Het gaat om een privé-initiatief dat het moet hebben van subsidies, bijdragen, sponsors, kortom goodwill. Federaal minister Maggie De Block weet dat de federale overheid via de financiering van het ziekenhuis AZ Sint-Jan in Brugge jaarlijks een subsidie van 62.000 euro voorziet. Net na de deadline van dit bericht denkt zelfde minister (ook huisarts) om binnenkort toch **aan een federale basisfinanciering te werken voor de MUG-heli.**

Maar een studie ziet voor de Mug-heli ook een andere rol weggelegd: dringende transfers van patiënten tussen universitaire ziekenhuizen over lange afstanden. (*als die maar in Brugge blijft...*)

Kostenplaatje

De jaarlijkse kostprijs voor de uitbating van de Mughelikopter wordt geraamd op circa 600.000 euro.

“In dit bedrag zijn inbegrepen de huurprijs van de helikopter inclusief alle noodzakelijke verzekeringen, de lonen voor de piloten en technici, brandstof, onderhoud van het toestel en het secretariaat. In deze kosten zijn de personeelskosten voor een voltijds verpleegkundige en arts niet inbegrepen, die respectievelijk door het verpleegkundig departement en dienst anesthesie en kritische zorgen van het AZ St-Jan in Brugge gedragen worden ”, hoort men bij IMDH (“ Instituut voor Medische Dringende Hulpverlening vzw.”)

Wie meer info wil kan contact opnemen via info@imdh.eu of een bijdrage storten op **BE25 0018 2050 4248.**

Kan de inzet van drones succesvol zijn ?

<https://www.hln.be/regio/oostende/reddingsoefening-met-drone-geslaagd-maar-wie-zal-dat-betalen~a22bf023/> Tijdens verscheidene oefeningen en demo's in binnen- en buitenland is gebleken dat een drone heel belangrijk kan zijn bij het opsporen en het verlenen van hulp voor drenkelingen. Via luchtfotografie, doorgeseind naar de hulpposten, kan de drenkeling - met weinig kosten, risico en energie - vlug teruggevonden en gelokaliseerd worden. Vervolgens kan door de drone in de onmiddellijke omgeving van de drenkeling een reddingsboei of andere hulpmiddelen worden gedropt. Helaas, in Europa zijn drones die iets kunnen vasthouden én droppen... verboden. *Voorlopig einde verhaal.*

IKWV

Intercommunale Kustreddingsdienst van West-Vlaanderen

Strandlaan 3 8434 Westende
(Middelkerke) info@ikwv.be

Tel +32 (0)58 23 80 00

<http://www.redderaanzee.be/bestuur.html>

De Intercommunale Kustreddingsdienst van West-Vlaanderen is een opdrachthoudende vereniging en als enige aanwezig aan de Belgische kust met de opdracht in te staan voor de veiligheid van baders, zwemmers en watersportbeoefenaars.

Tijdens de maanden juni-juli-augustus en september heeft ze ongeveer 1400 strandredders in dienstverband, verdeeld over 82 reddersposten.

Geschiedenis IKWV

1. De oprichting van de intercommunale kustreddingsdienst (IKWV)

Van in het prille begin organiseerden de

verschillende gemeenten autonoom hun reddingsdienst. De enorme verscheidenheid in methodiek en het gebrek aan coördinatie en samenwerking gekoppeld aan de vaststelling dat er in de periode 1960 – 1979 146 mensen verdrongen in de onbewaakte zones bleken niet bevorderlijk voor de veiligheid van het toenemend aantal baders.

In oktober 1979 werd in de provincieraad een voorstel voor onderzoek naar de Bestendige Deputatie verwezen om een commissie op te richten die de mogelijkheid tot instelling zou onderzoeken van een intercommunale voor Hulp-en Reddingsdiensten.

In het beleidsadvies, dat in de resulterende studienota was opgenomen, werd voorgesteld om de bewaakte strandzones gradueel uit te breiden op voorwaarde dat een overkoepelend orgaan een rationeler aanwending van personeel en materieel op zich zou nemen. Er zou geen merkelijke verhoging van het personeel komen en het onderling sterk verschillend materieel zou geleidelijk worden vervangen door een uniforme en moderne uitrusting. (Foto's IKWV)

De gemeenten De Panne, Koksijde, Nieuwpoort, Middelkerke, Oostende, Bredene en Knokke-Heist zagen onmiddellijk de voordelen in van een dergelijke samenwerking en besloten in 1982 om samen met het provinciebestuur West-Vlaanderen de Intercommunale Kustreddingsdienst West-Vlaanderen in de vorm van een coöperatieve vennootschap op te richten

.De doelstelling was en is zeer duidelijk: de vereniging heeft tot doel de veiligheid van baders, zwemmers en in een latere fase ook die van andere watersportbeoefenaars aan onze kust maximaal te waarborgen en aldus mee het toerisme aan de kust te bevorderen. Zij streeft dit doel na met alle middelen, waaronder het organiseren, coördineren en begeleiden van de Kustreddingsdiensten.

De vereniging mag alle verrichtingen uitvoeren die rechtstreeks of onrechtstreeks met het maatschappelijk doel verband houden.

De voordelen van deze samenwerking werden snel duidelijk, maar toch duurde het nog tot in 1995, respectievelijk 1996 vooraleer Blankenberge en Brugge beslisten om toe te treden.

De Haan opteerde pas in 2000 voor dit samenwerkingsverband.

Vandaag is de IKWV het overkoepelend orgaan voor alle kustgemeenten wat de organisatie van de Kustreddingsdienst betreft.

2. De IKWV in cijfers: anno 2017

33.798: Het aantal meter strand dat bewaakt wordt door IKWV redders tijdens de maanden juli

en augustus. Daarvan is 28.255 meter ingedeeld als zwemzone voor baders en 5543 meter is bestemd als surfzone.

866: Het aantal tussenkomsten vanwege redders voor verdwaalde kinderen op het strand van de maanden mei tot en met september.

1126: Het aantal redders dat instond voor de bewaking van de stranden tijdens de maanden juli en augustus. Daarnaast stonden ook nog eens 401 redders in voor de bewaking van bepaalde zones in het voorseizoen (mei – juni – september).

112: Het aantal tussenkomsten voor gewone baders in nood, in de bewaakte zones. Het overgrote merendeel van deze tussenkomsten vonden plaats tijdens de maanden juli en augustus.

82: Het aantal tussenkomsten voor kitesurfers in nood, in de bewaakte surfzones.

36: Het aantal tussenkomsten voor baders met rubberbootjes en luchtmatrassen, in de bewaakte zwemzones.

19: Het aantal tussenkomsten voor catamarans en zeilboten, in de bewaakte zones.

15: Het aantal tussenkomsten voor plankzeilers in nood, in de bewaakte surfzones.

(Foto's IKWV & AXA)

Deze cijfers bewijzen nog maar eens de noodzakelijkheid van een vereniging als de IKWV. Het mag dan ook niet verwonderen dat onze kust de veiligste van Europa is.

IKWV is in haar 35 jaar bestaan ook niet blijven stilstaan. Voortdurend werd er geïnvesteerd in het allernieuwste materiaal. Door sponsorcontracten af te sluiten met grote bedrijven als Scapa Sports, AXA en Isuzu zijn nieuwe middelen vrijgekomen.

Bestuur

IKWV wordt bestuurd door een raad van bestuur en een directiecomité.

RAAD VAN BESTUUR

De raad van bestuur bestaat uit één afgevaardigde van elke gemeente en twee afgevaardigden van de provincie West-Vlaanderen. Bovendien kunnen max. 5 gemeenten ook een bestuurder met raadgevende stem aanduiden.

Voorzitter: dhr. Johnny DEVEY (Middelkerke)

Ondervoorzitter: mevr. Charlotte CASTELEIN (Provincie West-Vlaanderen)

Secretaris: mevr. An BEUN (secretaris IKWV)

Overige leden:

Tania JANSSENS (provincie West-Vlaanderen)

Ann WOESTIJN (De Panne)

Albert SERPIETERS (Koksijde)

Rik LIPS (Nieuwpoort)

Ruben PANNECOUCKE (Oostende)

Sandra DEGRANDE (Bredene)

Foto IKWV

Pascal VERMEIRE (**De Haan**)

Björn PRASSE (Blankenberge) Anthony

WITTESAELE (Knokke-Heist)

Dolores DAVID (Brugge)

Bestuurders met raadgevende stem:

Matthias PRIEM (Nieuwpoort)

Anthony GOETHAELS (Middelkerke)

Anoushka STEEN (Bredene)

Sandy BUYSSCHAERT (Blankenberge)

Sammy ROELANT (Brugge)

DIRECTIECOMITE

Het directiecomité is samengesteld uit 4 leden van de raad van bestuur. De voorzitter en ondervoorzitter maken ambtshalve deel uit van het directiecomité.

Voorzitter: dhr. Johnny DEVEY (Middelkerke)

Ondervoorzitter: mevr. Charlotte CASTELEIN

(Provincie West-Vlaanderen)

Overige leden:

Dhr. Albert SERPIETERS (Koksijde)

Dhr. Björn PRASSE (Blankenberge)

Geïnteresseerd ? : lees ook

https://lib.ugent.be/fulltxt/RUG01/002/163/716/RUG01-002163716_2014_0001_AC.pdf

[Academiejaar 2013 – 2014](#) (Thesis door Sanne Benoot en Annelies Schoutteet)

→ Exploratief onderzoek naar de relatie tussen de specifieke karakteristieken van de Belgische kust en de interventies uitgevoerd door de strandredders

Opleiding redders

<http://www.redderaanzee.be/opleiding.html>

Organisatie

De cursussen voor 'redder aan zee' • worden sinds 1997 georganiseerd door het **WOBRA**, dit is het "West-Vlaams Opleidingscentrum voor Brandweer-, Reddings- en Ambulancediensten V.Z.W." •

Secretariaat: Diksmuidse Heirweg 6 – 8210 Zedelgem Tel. 050/366.990

Mail: reddeeraanzee@telenet.be

Directie: Voorzitter:

de heer Carl DECALUWE, gouverneur.

Directeur: de heer Hans DESMYTTERE.

Secretaris: de heer Chris De Doncker.

Opleidingscoördinator: de heer André Goethals, lic. L.O.

WOBRA werkt met betrekking tot de reddersopleiding nauw samen met de I.K.W.V. Het is de bedoeling om de samenwerking nog verder uit te diepen steeds met het doel de opleiding van de redders aan zee nog te verbeteren.

Toelatingsvoorwaarden en inschrijvingen

Bij de aanvang van het cursusjaar minstens 16 jaar oud zijn op datum 1 augustus.

- Een inschrijvingsrecht betalen.

Meer informatie te verkrijgen bij het WOBRA secretariaat.

Cursusduur

Bedraagt 43 uren waarvan 25 uren praktijk en 18 uren theorie.

Periode: van september tot maart.

De praktijklessen gaan naar rato van één uur per week door in één van de vier praktijkcentra:

- het provinciaal zwembad te Kortrijk
- het provinciaal zwembad te Brugge- het gemeentelijk zwembad te Koksijde
- het stedelijk zwembad te Oostende

De theorielessen worden verspreid over vijf of zes zaterdagen.

De verplichte zeezwemproeven gaan door tijdens de maanden juli en augustus op verschillende data en plaatsen.

Examenmodaliteiten

Het examen bestaat uit drie delen:

Deel 1: theorie.

Deel 2: praktijk zwemmen, reanimatie, EHBO en knopenleer (zeemanschap)

Deel 3: een zeezwemproof. (Enkel voor de kandidaten die geslaagd zijn voor de theorie en praktijk zwembad). Bij deze proef wordt de kandidaat geëvalueerd naar zijn zwem- en reddingscapaciteiten in zee.

Het is pas wanneer door de deliberatiejury beslist wordt dat een kandidaat voor alle drie de delen is geslaagd dat het Brevet van "Redder aan Zee" wordt toegekend.

Na het slagen in deel 1 en 2 wordt aan de kandidaat een attest uitgereikt dat hem moet toelaten als strandredder te fungeren voor het aanstaande zomerseizoen.

Dit attest heeft slechts een geldigheidsduur van één jaar.

Diploma en bekwaamheidsproeven

Het brevet 'Redder aan Zee' is drie jaar geldig. Dit brevet kan hierna worden verlengd, telkens voor een periode van drie jaar, na het slagen voor de bekwaamheidsproeven. Deze bekwaamheidsproeven moeten er over waken dat redders te allen tijde over de nodige fysieke conditie beschikken evenals over de nodige reanimatievaardigheden.

Kandidaten die slagen voor deze bekwaamheidsproef bekomen een bekwaamheidsgetuigschrift voor 3 jaar.

1976 - Nog altijd geldig en op te volgen (en ook dit nog: sedert 1960 is baden en zwemmen overall kosteloos aan onze kust - laatste speler was Blankenberge -)

Let op dit teken !

Te Wenduine zijn de strandstroken, waar men zonder gevaar en onder bewaking kan baden met bovenstaand teken aangeduid.

- baad of zwem dus alleen daar waar zulk teken geplaatst is.
- volg onmiddellijk de richtlijnen of signalen op, gegeven door de politie of de redders.
- overtuig U voor het baden of zwemmen van de stroming en de windrichting. Laat U hierover door het strandpersoneel voorlichten.
- ziet U iemand in moeilijkheden maak dan gebruik van de reddingsmaterialen op het strand.
- ga niet te water als U bezweet zijt of juist na een maaltijd.
- laat kinderen **NOOIT** baden of zwemmen zonder toezicht van een volwassene.

Attention à ce signal !

A Wenduine, les endroits de la plage où l'on peut se baigner sans danger et sous surveillance sont indiqués par le signal ci-dessus.

- Baignez-vous donc ou nagez uniquement là où se trouve ce signal.
- Suivez immédiatement les indications ou les signaux donnés par la police ou les sauveteurs.
- Rendez-vous compte, avant d'aller vous baigner ou de nager, du courant de l'eau et de la direction du vent. Demandez des renseignements à ce sujet au personnel de la plage.
- Si vous remarquez que quelqu'un est en difficulté, faites usage du matériel de sauvetage qui se trouve sur la plage.
- N'entrez pas dans l'eau lorsque vous êtes en transpiration ni immédiatement après un repas.
- Ne laissez jamais les enfants se baigner ou nager sans surveillance d'un adulte.

Voor toeristische inlichtingen «STADHUIS WENDUINE» Telefoon 050/410 38

Pour renseignements de tourisme «HOTEL DE VILLE WENDUINE» Téléphone 050/410 38

VEILIG BADEN en ZWEMMEN

Baignade et natation

en mer

en toute SÉCURITÉ

in zee

Waar onderstaand teken geplaatst is, is het gevaarlijk te water te gaan. Houd daar steeds rekening mee ! — Blijf altijd uit de buurt van golfbrekers en pieren. — Speel, wanneer de wind van land af waait, nooit met drijvende voorwerpen zoals autobanden, viotten, luchtbedden, ballen, enz. — Let steeds op de onzichtbare kuilen. — Pas steeds op tussen twee zandbanken. Wanneer het water terugtrekt, staat daar een zeer sterke stroming zeewaarts.

Le signal ci-dessous indique des endroits où il est dangereux d'entrer dans l'eau. Tenez-en compte. — Restez toujours à distance des brise-lames et estacades. — Ne jouez jamais avec des objets flottants, tels que pneus, radeaux, matelas gonflés, ballons, lorsque le vent souffle du rivage vers la mer. — Méfiez-vous des creux invisibles dans le sable. — Soyez toujours attentif entre deux bancs de sable. Lorsque l'eau se retire le courant vers la mer est intense à ces endroits.

Wie met deze richtlijnen rekening houdt, zal te Wenduine **ALTIJD** veilig kunnen zwemmen en baden.

Si l'on tient compte de ces indications, on pourra **TOUJOURS** nager ou se baigner à Wenduine en toute sécurité.

Met dank aan:

Kusterfgoed
Gemeentebestuur De Haan
I.K.W.V.

Haanse redders en ex-redders
Brandweer Zone I
Rood Kruis De Haan

De Dames en Heren:

Christiane Knudde, François Knudde,
Gilbert Borny, Edwin Vandenberghe
Roger Vanmassenhove

The End

18-05-2018

Idee en uitwerking: Paul Top -- VU. + info: I. Vanden Bulcke, Noordstraat 7 8420 De Haan

Tussen Noordee en Noordzee
Haanse HEEMKRING

